

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

С. КОРЕЦЬКИЙ

“ ”

2026 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність” та деяких законів України щодо удосконалення законодавства у сфері аудиторської діяльності

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. Внести до Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність” (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 9, ст. 50 із наступними змінами) такі зміни:

1. Преамбулу викласти в такій редакції:

“Цей Закон визначає правові засади аудиту фінансової звітності, провадження аудиторської діяльності в Україні, у тому числі надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, а також організації та регулювання відносин, що виникають під час провадження аудиторської діяльності.”.

2. У статті 1:

1) у частині першій:

доповнити частину пунктом 2¹ такого змісту:

“2¹) аудитор з надання впевненості із сталого розвитку (далі — аудитор із сталого розвитку) — аудитор, який підтвердив кваліфікаційну придатність до надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, має відповідний практичний досвід та реєстрові дані про визнання кваліфікаційної придатності до надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку якого містяться у Реєстрі аудиторів та суб’єктів аудиторської діяльності;”;

у пункті 5 слова “та міжнародними стандартами аудиту” замінити словами “, міжнародними стандартами аудиту та/або стандартами надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

у пункті 6 слова “, підготовлений суб’єктом аудиторської діяльності”

замінити словами “суб’єкта господарської діяльності підприємства”.

ДОКУМЕНТ СЕД АСКОД, КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
23861/0/2-26 від 21.08.2026
Сертифікат [6C9E48EB050893DA04000000938102003C010700](#)
Підписувач Корецький Сергій Федорович
Дійсний з [21.07.2026 17:09:22](#) по [21.07.2028 17:09:22](#)

пункт 7 викласти в такій редакції:

“7) аудиторські послуги — аудит, огляд фінансової звітності, консолідованої фінансової звітності, виконання завдань з іншого надання впевненості, у тому числі з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, та інші професійні послуги, що надаються суб'єктами аудиторської діяльності відповідно до міжнародних стандартів аудиту, стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, стандартів аудиту Великої Британії або Сполучених Штатів Америки з урахуванням вимог цього Закону;”;

у пункті 9¹ слова “або зупинення права на надання послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності” замінити словами “та/або зупинення права на надання послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності або з виконання обов'язкових завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

доповнити частину пунктом 11¹ такого змісту:

“11¹) звіт з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку — документ суб'єкта аудиторської діяльності, підготовлений відповідно до стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку та вимог цього Закону за результатами виконання обов'язкового завдання з надання впевненості щодо річної або консолідованої звітності із сталого розвитку;”;

пункт 12 викласти в такій редакції:

“12) ключовий партнер з аудиту — аудитор, який підтвердив кваліфікацію ключового партнера з аудиту у порядку та на умовах, визначених цим Законом, інформація про якого як ключового партнера з аудиту внесена до реєстрових даних суб'єкта аудиторської діяльності та який:

призначений аудиторською фірмою відповідальним за проведення аудиту фінансової звітності або виконання іншого обов'язкового завдання від імені аудиторської фірми, у разі аудиту групи — аудитор, призначений аудиторською фірмою відповідальним за проведення аудиту консолідованої фінансової звітності групи, та аудитор, призначений відповідальним за проведення аудиту фінансової звітності дочірніх підприємств;

підписує аудиторський звіт;”;

доповнити частину пунктом 12¹ такого змісту:

“12¹) ключовий партнер обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку — аудитор із сталого розвитку, який підтвердив кваліфікацію ключового партнера обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку у порядку та на умовах, визначених цим Законом, інформація про якого як ключового партнера обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із

сталого розвитку внесена до реєстрових даних суб'єкта аудиторської діяльності та який:

призначений аудиторською фірмою відповідальним за виконання обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку від імені аудиторської фірми; або у разі надання впевненості щодо консолідованої звітності із сталого розвитку — аудитор, призначений аудиторською фірмою відповідальним за виконання обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку групи та аудитор, призначений відповідальним за виконання завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку дочірніх підприємств;

підписує звіт з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку; ”;

доповнити частину пунктом 16¹ такого змісту:

“16¹) обов'язкове завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку — аудиторська послуга з надання впевненості, що приймається і виконується суб'єктом аудиторської діяльності відповідно до вимог цього Закону та стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку шляхом перевірки річної або консолідованої звітності із сталого розвитку суб'єктів господарювання (їх груп), які відповідно до законодавства зобов'язані оприлюднити та/або надати таку звітність разом зі звітом з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку;”;

у пункті 16¹ цифри і слова “16¹) повноправне членство аудитора” замінити цифрами і словами “16²) повноправне членство аудитора”;

у пункті 17¹ слова “громадська організація, утворена” замінити словами “громадське об'єднання, утворене”, слово “якої” замінити словом “якого” ;

у пункті 18¹ слова “та міжнародними стандартами аудиту” замінити словами “міжнародними стандартами аудиту та стандартами надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

пункт 20 доповнити після слів “у результаті проведення аудиту” словами “, виконання обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку та надання інших аудиторських послуг”;

доповнити частину пунктами 20¹ та 23 такого змісту:

“20¹) стандарти надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку — професійні стандарти, що встановлюють правила виконання обов'язкових завдань з надання обмеженої впевненості щодо звітності із сталого розвитку, прийняті до застосування в Європейському Союзі та оприлюднені державною мовою на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку;”;

23) спільне виконання обов'язкових завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку – виконання обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку двома або більше суб'єктами аудиторської діяльності, призначеними відповідно до цього Закону, відповідно до укладеного договору з визначенням розподілу завдань між такими суб'єктами аудиторської діяльності та наданням спільного звіту з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.”;

2) абзац перший частини другої викласти в такій редакції:

“2. Терміни “бухгалтерський облік”, “фінансова звітність”, “консолідована фінансова звітність”, “користувачі фінансової звітності”, “звіт про управління”, “звітність із сталого розвитку”, “група”, “велика група”, “середня група”, “національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку”, “міжнародні стандарти фінансової звітності”, “стандарти звітності із сталого розвитку”, “підприємства, що становлять суспільний інтерес”, “великі підприємства”, “середні підприємства” у цьому Законі вживаються у значенні, наведеному в Законі України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”.

3. У статті 2:

1) частину першу після слова “аудиторів” доповнити словами “суб'єктів аудиторської діяльності, інших осіб з питань реалізації ними прав та обов'язків, визначених цим Законом,”;

2) у частині третій слова “, Національний банк України” виключити;

3) доповнити статтю частиною четвертою такого змісту:

“4. Цей Закон спрямований на імплементацію *acquis communautaire* Європейського Союзу у сфері обов'язкового аудиту, зокрема Директиви Європейського Парламенту та Ради (ЄС) від 17 травня 2006 року № 2006/43/ЄС про обов'язковий аудит річної звітності та консолідованої звітності (далі — Директива № 2006/43/ЄС) та Регламенту Європейського парламенту та Ради (ЄС) від 16 квітня 2014 року № 537/2014 про конкретні вимоги стосовно обов'язкового аудиту суспільно значимих суб'єктів господарювання.”.

4. У частині першій статті 3 слова “та міжнародними стандартами аудиту” замінити словами “, рішеннями Ради нагляду за аудиторською діяльністю (далі — Рада нагляду), прийнятими відповідно до цього Закону, міжнародними стандартами аудиту та стандартами надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”.

5. У статті 4:

1) частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

“Аудитор, у порядку та на умовах, визначених цим Законом, може підтвердити кваліфікацію аудитора із сталого розвитку та/або ключового

партнера з аудиту, та/або ключового партнера обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, та/або інспектора.”;

2) частину другу доповнити абзацом другим такого змісту:

“Аудитор із сталого розвитку набуває права на виконання обов'язкових завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку у порядку та на умовах, визначених цим Законом.”.

6. У статті 5:

частину другу доповнити новим другим реченням такого змісту: “Засновником (учасником) аудиторської фірми не може бути особа, яка має непогашену або незняту в установленому порядку судимість, або на яку протягом п'яти останніх років поспіль накладалися адміністративні стягнення за вчинення правопорушень, пов'язаних з корупцією.”;

у частині третій:

абзац перший доповнити словами “, який працює в такій аудиторській фірмі на умовах трудового договору.”;

доповнити частину абзацами третім — п'ятим такого змісту:

“В аудиторській фірмі, яка надає послуги з обов'язкового аудиту фінансової звітності підприємств (їх груп) або інших утворень без статусу юридичної особи, має бути призначений щонайменше один ключовий партнер з аудиту з числа працівників аудиторської фірми, які підтвердили кваліфікацію ключового партнера або інспектора.

В аудиторській фірмі, яка надає послуги з обов'язкового аудиту фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес, мають бути призначені щонайменше два ключових партнери з аудиту з числа працівників аудиторської фірми, які підтвердили кваліфікацію ключового партнера або інспектора. В аудиторській фірмі, яка надає послуги з обов'язкового аудиту фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес та з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, крім призначених ключових партнерів з аудиту має бути призначений щонайменше один ключовий партнер обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку з числа працівників аудиторської фірми, які підтвердили відповідну кваліфікацію.

До складу органів управління аудиторської фірми не можуть входити особи, які мають непогашену або незняту в установленому порядку судимість, або на яких протягом п'яти останніх років поспіль накладалися адміністративні стягнення за вчинення правопорушень, пов'язаних з корупцією.”;

частину п'яту викласти в такій редакції:

“5. Аудиторська фірма іноземної держави може провадити аудиторську діяльність на території України, за умови її допуску до провадження

аудиторської діяльності згідно з національним законодавством країни походження такої аудиторської фірми, якщо ключовий партнер з аудиту або ключовий партнер обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку цієї фірми, який проводитиме аудит або виконуватиме обов'язкове завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку юридичних осіб, представництва іноземного суб'єкта господарювання або іншого суб'єкта, зареєстрованого в Україні, відповідає вимогам цього Закону до аудитора або аудитора із сталого розвитку, відповідності аудиторської фірми вимогам, визначеним цим Законом, а також після реєстрації її у Реєстрі.”.

7. У статті 6:

у частині першій:

абзац другий після слів “суспільний інтерес” доповнити словами “за умови їх відповідності вимогам, встановленим цим Законом, для надання послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності та/або обов'язкового аудиту фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес, та”;

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

“Суб'єкти аудиторської діяльності можуть бути надавачами послуг з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку за умови їх відповідності вимогам, встановленим цим Законом, для надання послуг з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку та лише після внесення інформації про такого суб'єкта аудиторської діяльності до відповідного розділу Реєстру.”.

У зв'язку з цим абзац третій вважати абзацом четвертим;

у частині четвертій:

в абзаці третьому слова “надання консультаційних послуг”, “послуг” замінити словами “консультаційні послуги”, “послуги” відповідно;

в абзаці четвертому слова “, якому надаються послуги з обов'язкового аудиту” виключити;

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

“3) ведення бухгалтерського обліку, складання фінансової звітності, та/або звітності із сталого розвитку, нарахування заробітної плати;”;

в абзаці одинадцятому слова “, якому надаються послуги з обов'язкового аудиту фінансової звітності” виключити;

абзац дванадцятий викласти в такій редакції:

“10) послуги, пов'язані з просуванням акцій юридичної особи, якій надаються такі послуги, а також з розміщенням, пропозицією або торгівлею акціями цієї юридичної особи.”;

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

“5. Цим Законом встановлюються обмеження на одночасне надання суб'єктами аудиторської діяльності підприємствам, що становлять суспільний інтерес, послуг з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку та надання такими суб'єктами аудиторської діяльності та/або пов'язаними з ними особами неаудиторських послуг, зазначених у пунктах 2—10 частини четвертої цієї статті.”.

8. У статті 7:

у частині другій:

в абзаці першому:

у першому реченні слова “обсяг аудиторських послуг” виключити, слова “та міжнародних стандартів аудиту” замінити словами “, міжнародних стандартів аудиту та/або стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

у другому реченні після слів “крім послуг з обов'язкового аудиту” доповнити словами “, послуг з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

у частині четвертій слова “фінансова звітність якої перевіряється” замінити словами “якій надаються аудиторські послуги”;

у частині п'ятій:

в абзаці першому після слів “міжнародних стандартів аудиту” доповнити словами “, та/або стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

в абзаці другому після слів “фінансової звітності” доповнити словами “, обов'язкових завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”, а після слів “міжнародних стандартів аудиту” доповнити словами “, та/або стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

доповнити статтю частиною сьомою такого змісту:

“7. В документі, підготовленому суб'єктом аудиторської діяльності за результатами надання неаудиторських послуг, забороняється використовувати термін “аудит” та похідні від нього терміни, посилаючись на міжнародні стандарти аудиту та/або стандарти надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, крім випадку вживання в документі цих термінів для зазначення, що надані послуги не є аудитом та/або послугами з надання впевненості щодо звітності зі сталого розвитку, а цей документ не є аудиторським звітом та/або звітом з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.”;

9. У частині першій статті 9 слова “інформації, яка розкрита у фінансовій звітності, внаслідок виявлених при проведенні аудиту фактів чи

поведінки, що вказують”, “фінансова звітність яких перевіряється” замінити словами “фінансової звітності, звітності із сталого розвитку, та інших звітів, у зв’язку з фактами чи поведінкою, яка вказує”, “якій надаються аудиторські послуги” відповідно.

10. У статті 10:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Аудитор та суб’єкт аудиторської діяльності мають право надавати послуги з аудиту, огляду фінансової звітності, з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку та виконувати інші завдання з надання впевненості, за умови що такий аудитор, суб’єкт аудиторської діяльності, його власники (засновники, учасники), посадові особи, ключові партнери з аудиту або ключові партнери обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку та залучені до надання таких послуг працівники незалежні від юридичної особи та іншого утворення без статусу юридичної особи, якій надаються аудиторські послуги, не брали участі у підготовці та прийнятті управлінських рішень такої юридичної особи або іншого утворення без статусу юридичної особи.

Вимога щодо забезпечення незалежності поширюється на звітний період фінансової звітності або звітності із сталого розвитку, що підлягає перевірці, та на період надання послуг з аудиту такої фінансової звітності або послуг з надання впевненості щодо такої звітності із сталого розвитку.”;

частину другу після слів “міжнародними стандартами аудиту” доповнити словами “, стандартами з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

у частині четвертій:

абзац перший після слів “ключові партнери з аудиту” доповнити словами “, ключові партнери обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку,”;

в абзаці другому слова “фінансова звітність якої підлягає перевірці” замінити словами “якій надаються аудиторські послуги,”;

у частині сьомій слова “фінансову звітність, що підлягає аудиту”, “проведення аудиту”, “послуг з аудиту фінансової звітності” замінити словами “фінансову звітність, іншу інформацію, або звітність із сталого розвитку, що підлягає перевірці”, “надання аудиторських послуг”, “відповідних аудиторських послуг” відповідно;

у частині восьмій:

абзац перший викласти в такій редакції:

“8. Аудитор, аудитор із сталого розвитку, ключовий партнер з аудиту, ключовий партнер обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, посадові особи та особи, які залучалися до

надання послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності або до послуг з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, включаючи працівників суб'єкта аудиторської діяльності та інших залучених осіб, протягом щонайменше одного року, а у разі проведення обов'язкового аудиту фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес, або виконання обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, — протягом щонайменше двох років після надання відповідних послуг не мають права:";

в абзацах другому — четвертому після слів “аудиту фінансової звітності” доповнити словами “або послуги з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”.

11. У статті 11:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

“Аудитори та суб'єкти аудиторської діяльності несуть відповідальність відповідно до закону за незаконне розголошення інформації, отриманої під час надання аудиторських послуг, в тому числі банківської таємниці, таємниці страхування або професійної таємниці на ринках капіталу та організованих товарних ринках.”;

частину другу після слів “аудиту фінансової звітності” доповнити словами, “або послуги з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”, а після слів “останнього аудиту її фінансової звітності” доповнити словами “або результатів виконання обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

у частині четвертій:

в абзаці першому після слів “відповідних держав” доповнити словами “на їх запит”;

доповнити абзацом другим такого змісту:

“Суб'єкт аудиторської діяльності, який надає послуги з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку юридичній особі, якою емітовано цінні папери в іншій державі або, яка є дочірнім підприємством групи, що зобов'язана публікувати консолідовану звітність із сталого розвитку в іншій державі, може передавати наявні робочі документи з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку або інші документи щодо такої юридичної особи компетентним органам відповідних держав на їх запит у разі дотримання законодавства України.”;

частину восьму доповнити абзацом другим такого змісту:

“Аудитор та аудиторська фірма не несуть дисциплінарної, адміністративної, цивільно-правової та кримінальної відповідальності за подання інформації органам, уповноваженим відповідно до цього Закону на проведення перевірок з контролю якості аудиторських послуг та дисциплінарних проваджень.”.

12. Назву розділу II викласти в такій редакції:

“Розділ II

Професійні стандарти, аудиторський звіт та звіт з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”.

13. У статті 13:

назву викласти в такій редакції:

“Стаття 13 Професійні стандарти”;

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

“Під час виконання обов’язкових завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку аудитори та суб’єкти аудиторської діяльності застосовують стандарти надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.”;

частину другу викласти в такій редакції:

“2. При провадженні аудиторської діяльності застосовуються міжнародні стандарти аудиту та стандарти надання впевненості щодо звітності зі сталого розвитку, оприлюднені державною мовою на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку, який забезпечує їх актуалізацію. При цьому центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку, має право визначати дату, з якої застосовуватимуться міжнародні стандарти аудиту.

Визначення застосованих в Україні стандартів для надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку та рівня надання впевненості під час виконання обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку здійснюється за рішенням Ради нагляду, враховуючи законодавство Європейського Союзу.”.

14. У статті 14:

частину першу доповнити абзацами другим, третім такого змісту:

“Аудиторський звіт та інші офіційні документи, за результатами надання інших аудиторських послуг, складаються суб’єктами аудиторської діяльності відповідно до вимог цього Закону.

У звіті за результатами надання послуг з перевірки фінансово-господарської діяльності акціонерного товариства відповідно до статті 109 Закону України “Про акціонерні товариства” наводитися інформація про факти порушення законодавства під час провадження фінансово-господарської діяльності (за наявності).”;

у частині третій:

абзац другий доповнити словами “та те, що цей аудиторський звіт складено за результатами обов’язкового аудиту фінансової звітності”;

пункт 7 частини третьої статті 14 викласти в такій редакції:

“7) основні відомості про аудиторську фірму, що провела аудит (найменування, місцезнаходження, інформація про реєстрацію у Реєстрі).”;

доповнити статтю частинами восьмою, дев’ятою такого змісту:

“8. В іншому офіційному документі суб’єкта аудиторської діяльності, складеному за результатами виконання інших обов’язкових завдань, має бути наведена інформація, що цей документ складено за результатами виконання іншого обов’язкового завдання.

9. Аудиторський звіт, складений суб’єктом аудиторської діяльності за результатами аудиту фінансової звітності (крім обов’язкового аудиту) або інший офіційний документ, складений суб’єктом аудиторської діяльності за результатами виконання інших завдань (крім інших обов’язкових завдань), не підлягає оприлюдненню та/або поданню відповідно до законодавства Національному банку України, Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку, органам державної влади та/або органам місцевого самоврядування та/або іншим користувачам фінансової звітності (крім випадків, визначених законом). Інформація про таке обмеження зазначається в аудиторському звіті або іншому офіційному документі суб’єкта аудиторської діяльності.

Суб’єкти господарювання несуть відповідальність, передбачену законом, за використання аудиторського звіту або іншого офіційного документу, складеного суб’єктом аудиторською діяльністю, з порушенням вимог цього Закону.

За рішенням Ради нагляду, прийнятим за поданням Інспекції, аудиторський звіт або інший офіційний документ, складений за результатами надання аудиторських послуг, може бути визнаний таким, що не відповідає вимогам цього Закону, про що до органів державної влади, до яких було подано такий звіт (у разі його подання), та юридичної особи, фінансова звітність якої перевірялася, надсилається офіційна заява, у разі якщо аудиторський звіт або інший офіційний документ складено юридичною особою без набуття права на надання аудиторських послуг.”.

15. Після статті 14 доповнити статтею 14¹ такого змісту:

“Стаття 14¹. Звіт з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку

1. Звіт з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку складається за результатами виконання обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку відповідно до вимог закону, нормативно-правових актів з питань аудиторської діяльності,

стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку та оформлюється у письмовій формі.

2. Звіт з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку підписує щонайменше ключовий партнер обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, призначений аудиторською фірмою відповідальним за виконання обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку. У разі спільного виконання обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, звіт з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку підписується ключовими партнерами обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, призначеними аудиторськими фірмами відповідальними за виконання обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку. Особа, яка підписала звіт з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, зазначає дату підписання.

3. У звіті з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, щонайменше, має наводитись така інформація:

1) повне найменування юридичної особи; річна або консолідована звітність із сталого розвитку, звітний період та дата, на яку її складено; зазначення концептуальної основи звітності із сталого розвитку, що застосовувалась для її складання;

2) опис обсягу надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, який ідентифікує принаймні стандарти надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, згідно з якими проводилося надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку;

3) висновок аудитора щодо відповідності звітності із сталого розвитку вимогам стандартів звітності із сталого розвитку;

4) основні відомості про аудиторську фірму, що виконувала обов'язкове завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку (найменування, місцезнаходження, інформація про реєстрацію у Реєстрі.

4. У разі спільного виконання обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку ключові партнери обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, призначені аудиторськими фірмами відповідальними за виконання обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку від імені аудиторської фірми, повинні дійти згоди щодо результатів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку і надати спільний звіт і спільну думку (висновок). У разі неузгодження позицій кожна аудиторська фірма подає свою думку (висновок) в окремому пункті звіту з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку з відповідним обґрунтуванням.

5. У разі, коли обов'язковий аудит річної фінансової звітності та обов'язкове завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку виконує один і той самий суб'єкт аудиторської діяльності, таким суб'єктом аудиторської діяльності за результатами надання послуг з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку складається окремий звіт з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.

6. Звіт з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, підготовлений за результатами виконання обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, складеної відповідно до стандартів звітності із сталого розвитку і поданої за таксономією в єдиному електронному форматі, надається разом із звітністю із сталого розвитку згідно із законодавством в єдиному електронному форматі.”.

16. У статті 15:

частину другу доповнити словами “, який є компетентним органом у розумінні пункту 1 статі 32 Директиви № 2006/43/ЄС.”;

у частині третій слова “за аудиторською діяльністю (далі — Рада нагляду)” виключити;

у частині четвертій:

пункт 2 доповнити словами “та стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

у пункті 5 слова “, які здійснюють обов'язковий аудит фінансової звітності” виключити;

в абзаці восьмому слова “за нестворення аудиторського комітету або непокладання відповідних функції на орган (підрозділ) у випадках та порядку, визначених цим Законом (якщо адміністративні або інші стягнення не накладаються відповідно до іншого закону), за порушення, визначеного цим Законом, порядку призначення суб'єкта аудиторської діяльності для проведення обов'язкового аудиту фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес,” виключити;

частину п'яту викласти в такій редакції:

“5. Аудиторська палата України забезпечує здійснення дисциплінарних проваджень щодо суб'єктів аудиторської діяльності, які не здійснюють обов'язковий аудит фінансової звітності (крім випадків, визначених цим Законом), та аудиторів (крім аудиторів, які здійснюють аудиторську діяльність у складі суб'єктів аудиторської діяльності, які мають право проводити обов'язковий аудит фінансової звітності та/або виконувати обов'язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку).

Орган суспільного нагляду за аудиторською діяльністю здійснює нагляд за реалізацією Аудиторською палатою України зазначених у цій частині повноважень та може переглядати рішення Аудиторської палати України, прийняті нею за результатами розгляду дисциплінарних справ, скасовувати повністю або частково протиправні рішення Аудиторської палати України та приймати інші рішення відповідно до закону за результатами їх перегляду.”;

частину шосту викласти в такій редакції:

“6. Аудиторській палаті України та/або професійним організаціям аудиторів та бухгалтерів, за умови що їх організаційна структура унеможлиблює виникнення реального чи потенційного конфлікту інтересів або унеможлиблює втручання їх органів управління на виконання делегованих повноважень та, які відповідають встановленим вимогам, за рішенням Ради нагляду може бути делеговано повноваження з контролю якості аудиторських послуг суб’єктів аудиторської діяльності, які повідомили про намір надавати послуги із обов’язкового аудиту фінансової звітності.

Вимоги до Аудиторської палати України та професійних організацій аудиторів та бухгалтерів, порядок делегування повноважень затверджуються Радою нагляду.”;

у частині дев’ятій:

абзац перший після слів “здійснення нагляду” доповнити словами “та виконання повноважень, визначених цим Законом,”;

пункт 2 після слів “разом з аудиторським звітом” доповнити словами “, звітності із сталого розвитку разом із звітом з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

пункт 8 доповнити словами “та у інших випадках, передбачених цим Законом”;

пункт 13 доповнити словами “та в межах такого співробітництва забезпечувати обмін інформацією з міжнародними інституціями з урахуванням вимог законодавства України”;

у частині чотирнадцятій:

в абзаці першому слова “підприємств, що становлять суспільний інтерес” виключити;

абзац третій викласти в такій редакції:

“три мінімальні заробітні плати, встановленої законом на 1 січня звітного року, з кожного аудиторського звіту та звіту з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, підготовленого суб’єктом аудиторської діяльності за результатами надання підприємству, що становить суспільний інтерес або юридичній особі, зазначеній у частині

третій статті 2 цього Закону аудиторських послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності або з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

абзац п'ятий після слів “обов'язкового аудиту фінансової звітності” доповнити словами “, з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

абзаци шостий — тринадцятий замінити трьома новими абзацами такого змісту:

“Сплату внесків, передбачених абзацами третім та четвертим цієї частини, має бути здійснено суб'єктом аудиторської діяльності не пізніше останнього дня місяця, наступного за місяцем, в якому було складено (датовано) аудиторський звіт або звіт з обов'язкового надання впевненості із сталого розвитку.

Сплату внеску, передбаченого абзацом п'ятим цієї частини, має бути здійснено суб'єктом аудиторської діяльності не пізніше останнього дня місяця, наступного за кварталом, в якому було складено (датовано) звіт суб'єкта аудиторської діяльності або звіт з обов'язкового надання впевненості із сталого розвитку.

Витрати Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю здійснюються в межах кошторису, затвердженого Радою нагляду.”;

у частині п'ятнадцятій:

в абзацах першому, п'ятому слова “центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту” замінити словами “центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку”.

17. У статті 16:

у частині першій:

в абзацах першому, другому слова “центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту” замінити словами “центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку”;

абзац восьмий викласти в такій редакції:

“Склад Ради нагляду затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку, за поданням відповідних органів та за результатами конкурсу.

Членами Ради нагляду можуть бути тільки непрактикуючі особи, які мають знання та/або досвід роботи у сфері бухгалтерського обліку, та/або аудиту, та/або надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, та/або права. Члени Ради нагляду призначаються строком на 5 років. Одна особа не може бути призначена до складу Ради нагляду більше двох строків поспіль, крім Виконавчого директора Інспекції, який входить до Ради нагляду за посадою.”;

у частині четвертій:

у пункті 3 слова “участь членів Ради нагляду у роботі органів управління Аудиторської палати України та професійних організацій аудиторів та бухгалтерів у межах такого нагляду” замінити словами “у інших випадках, передбачених цим Законом”;

пункт 6 викласти в такій редакції:

“6) розгляд скарг на рішення Аудиторської палати України та професійних організацій аудиторів та бухгалтерів, прийнятих ними в межах виконання повноважень, передбачених частиною п’ятою та частиною шостою статті 15 цього Закону, перегляд рішень Аудиторської палати України та професійних організацій аудиторів та бухгалтерів, прийнятих в межах виконання таких повноважень, скасування повністю або частково протиправних рішень Аудиторської палати України та професійних організацій аудиторів та бухгалтерів, а також вчинення інших дій щодо їх перегляду відповідно до закону;”;

пункт 9 доповнити словами “у випадках, передбачених цим Законом”;

пункт 14 виключити;

пункти 18, 19 викласти в такій редакції:

“18) нагляд за атестацією аудиторів;

19) нагляд за діяльністю комісії з атестації, розгляд скарг на рішення комісії з атестації, скасування повністю або частково протиправних рішень комісії з атестації, а також вчинення інших дій щодо їх перегляду відповідно до закону, внесення обґрунтованих пропозицій до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку щодо дострокового припинення повноважень членів комісії з атестації;”;

доповнити пунктом 20¹ такого змісту:

“20¹) накладення штрафів на підприємства, що становлять суспільний інтерес, в порядку та на умовах, визначених частиною десятою статті 34 цього Закону;”;

у пункті 22 слова “або повноважень з контролю за безперервним професійним навчанням аудиторів” виключити;

у пункті 23 слова “та міжнародних стандартів аудиту” замінити словами “міжнародних стандартів аудиту та стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

доповнити абзацом двадцять п’ятим такого змісту:

“Строк перегляду Радою нагляду рішень Аудиторської палати України, професійних організацій аудиторів та бухгалтерів, комісії з атестації, Інспекції за скаргою не повинен перевищувати трьох місяців з дня надходження скарги до Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю.”.

18. У частині другій статті 17:

пункт 7 викласти в такій редакції:

“7) контроль за безперервним професійним навчанням аудиторів;”;

доповнити частину пунктом 8¹ такого змісту:

“8¹) винесення приписів у порядку та відповідно до вимог цього Закону;”.

19. В абзаці другому частини другої статті 18 слова “та Аудиторською палатою України” виключити.

20. Статтю 19 викласти в такій редакції:

“Стаття 19 Комісія з атестації

1. Атестація аудиторів, визнання кваліфікації аудитора здійснюється комісією з атестації.

2. Комісія з атестації складається з дев’яти осіб та формується шляхом делегування до її складу:

1) однієї особи від закладів вищої освіти за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері вищої освіти;

2) двох осіб — представників професійних організацій аудиторів та бухгалтерів, які мають у своєму складі повноправними членами не менше 10 відсотків загальної кількості аудиторів, зареєстрованих у Реєстрі станом на 1 січня поточного року;

3) однієї особи від Аудиторської палати України;

4) однієї особи від Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та двох осіб від центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку, та Національного банку України.

До комісії з атестації може бути делеговано представників професійних організацій аудиторів та бухгалтерів, які мають у своєму складі

повноправними членами не менше 10 відсотків загальної кількості аудиторів, зареєстрованих у Реєстрі станом на 1 січня поточного року. Якщо професійних організацій аудиторів та бухгалтерів, які відповідають зазначеному критерію, більше двох, то в першу чергу з їх числа до комісії з атестації включаються представники професійних організацій аудиторів та бухгалтерів, які є членами Міжнародної федерації бухгалтерів. Водночас перевагу буде надано тим професійним організаціям аудиторів та бухгалтерів, які мають у своєму складі повноправними членами найбільшу кількість аудиторів, зареєстрованих у Реєстрі станом на 1 січня поточного року. У разі якщо професійні організації аудиторів та бухгалтерів, які є членами Міжнародної федерації бухгалтерів, серед тих професійних організацій аудиторів та бухгалтерів, які відповідають зазначеному критерію, відсутні, або їх менше ніж дві, то до комісії з атестації включаються представники тих професійних організацій аудиторів та бухгалтерів, які відповідають зазначеному критерію та мають у своєму складі повноправними членами більшу кількість аудиторів, зареєстрованих у Реєстрі станом на 1 січня поточного року.

Професійні організації аудиторів та бухгалтерів обирають представників до комісії з атестації шляхом рейтингового голосування у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Голова комісії з атестації обирається з числа її членів простою більшістю голосів від загальної кількості членів комісії з атестації. Персональний склад комісії з атестації затверджує керівник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.

Строк повноважень членів комісії з атестації становить три роки. Одна особа не може бути членом комісії з атестації більше шести років з дати утворення такої комісії. Положення про комісію з атестації погоджує Орган суспільного нагляду за аудиторською діяльністю та затверджує комісія з атестації.

Організаційне, матеріально-технічне та методичне забезпечення діяльності комісії з атестації здійснює Інспекція.

3. До компетенції комісії з атестації належать:

1) організація розробки та подання на схвалення до Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю проектів Порядку складання іспитів при атестації аудиторів, Порядку набуття практичного досвіду із провадження аудиторської діяльності, Порядку безперервного професійного навчання аудиторів, Порядку зарахування теоретичних знань, інших нормативно-правових актів з питань атестації та професійного навчання аудиторів;

2) затвердження програм іспитів в обсязі, не меншому ніж обсяги навчальних програм закладів вищої освіти, що здійснюють підготовку здобувачів другого — третього рівня вищої освіти;

3) організація проведення іспитів;

4) затвердження результатів іспитів;

5) прийняття рішення про зарахування іспиту у випадках, передбачених цим Законом;

6) розгляд апеляцій на результати іспитів;

7) акредитація незалежних центрів оцінювання, визначення укладачів екзаменаційних завдань та осіб з перевірки екзаменаційних робіт;

8) формування вимог до юридичних осіб, що можуть проводити підготовку до складання особами кваліфікаційного іспиту та/або іспиту із сталого розвитку;

9) формування вимог до юридичних осіб, що можуть проводити безперервне професійне навчання аудиторів;

10) формування переліку осіб, які можуть поводити освітні заходи, та акредитованих програм;

11) прийняття рішення про визнання кваліфікаційної придатності особи до провадження аудиторської діяльності або аудитора до надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку;

12) прийняття рішення про підтвердження аудитором кваліфікації ключового партнера з аудиту та/або ключового партнера обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, та/або інспектора;

13) визначення розміру плати за складання іспитів та прийняття рішення про розподіл коштів, які надійшли за складання іспитів;

14) підтвердження кваліфікації асистента аудитора за результатами складання окремих теоретичних іспитів.

Протиправні рішення комісії з атестації, її дії або бездіяльність, що обмежують чи порушують права юридичних або фізичних осіб, можуть бути оскаржені до Ради нагляду. Рішення Ради нагляду, прийняті за результатами такого оскарження, можуть бути оскаржені до суду.

4. Порядок складання іспитів при атестації аудиторів (у тому числі методика оцінювання кваліфікаційних іспитів, порядок розподілу коштів, які надійшли за складання іспитів), Порядок зарахування теоретичних знань, Порядок набуття практичного досвіду із провадження аудиторської діяльності та Порядок безперервного професійного навчання аудиторів розробляє комісія з атестації та подає на схвалення до Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю, який після схвалення передає їх для затвердження центральному органу виконавчої влади, що забезпечує

формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.”;

21. Доповнити статтями 19¹ та 19² такого змісту:

“Стаття 19¹ Атестація аудиторів

1. Аудитором може бути визнано особу, яка:

- 1) має освіту, що дає їй право на вступ до закладів вищої освіти;
- 2) підтвердила високий рівень теоретичних знань та професійну компетентність шляхом успішного складання відповідних іспитів;
- 3) набула відповідного практичного досвіду у сфері аудиторської діяльності.

2. Теоретичні знання підтверджуються шляхом успішного складання відповідних іспитів за такими напрямками:

- 1) стандарти професійної етики та професійна незалежність;
- 2) міжнародні стандарти аудиту;
- 3) законодавчі засади аудиторської діяльності та методика проведення аудиту (професійні навички);
- 4) управління ризиками та внутрішній контроль;
- 5) фінансовий аналіз;
- 6) управлінський облік;
- 7) міжнародні стандарти фінансової звітності;
- 8) теорія бухгалтерського обліку та законодавчі засади ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності;
- 9) податкове законодавство та законодавство про єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;
- 10) господарське, цивільне та трудове законодавство;
- 11) корпоративне законодавство та законодавство про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом;
- 12) інформаційні технології та комп'ютерні системи;
- 13) фінанси підприємств;
- 14) економіка підприємства та статистика.

Іспити з теоретичних знань за напрямками, зазначеними у пунктах 9 — 14 цієї частини, охоплюють питання, доречні для провадження аудиторської діяльності.

Професійна компетентність під час атестації аудиторів підтверджується шляхом складання особою кваліфікаційного іспиту, який

має засвідчити здатність особи застосовувати теоретичні знання за напрямками, зазначеними в цій частині, на практиці.

3. Теоретичні знання щодо звітності із сталого розвитку підтверджуються за такими напрямками:

- 1) законодавчі засади звітування із сталого розвитку та стандарти звітності із сталого розвитку;
- 2) аналіз сталості;
- 3) оцінка фінансового впливу питань сталого розвитку на підприємство;
- 4) законодавчі засади надання впевненості для звітності із сталого розвитку та стандарти надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.

Професійна компетентність аудитора до надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку підтверджується шляхом складання аудитором іспиту із сталого розвитку, який має засвідчити здатність особи застосовувати теоретичні знання за напрямками, зазначеними в цій частині, на практиці.

4. Особам, які під час навчання в закладах вищої освіти вивчали предмети за напрямками, зазначеними у частині другій цієї статті, протягом мінімальної кількості годин, визначеної комісією з атестації згідно із затвердженим Порядком, та успішно склали іспит, за рішенням комісії з атестації може бути зараховано теоретичні знання з відповідних предметів.

Особам, які склали відповідні теоретичні іспити за напрямками, зазначеними в цій статті, в професійних організаціях, які є дійсними членами Міжнародної федерації бухгалтерів та кваліфікацію яких визнано органами, уповноваженими на здійснення суспільного нагляду за аудиторською діяльністю, як професійна кваліфікація аудитора, за рішенням комісії з атестації зараховуються теоретичні знання відповідно до Порядку зарахування теоретичних знань.

5. Особи, яких включено до публічних реєстрів аудиторів країн — членів Європейського Союзу, Великої Британії, Сполучених Штатів Америки, Канади, Австралії, Нової Зеландії та Японії та допущено до проведення обов'язкового аудиту, для підтвердження кваліфікаційної придатності до провадження аудиторської діяльності в Україні повинні скласти спеціальний іспит з підтвердження теоретичних знань за напрямками, зазначеними в пунктах 8—11 частини другої цієї статті. Набуття практичного досвіду із провадження аудиторської діяльності від таких осіб не вимагається.

6. Особу, яка має вищу освіту та практичний досвід роботи у сфері бухгалтерського обліку, ревізії, права, фінансів, банківської справи,

економіки або аудиту не менше 15 років, може бути атестовано аудитором за результатами кваліфікаційного іспиту.

Особу, яка має вищу освіту, досвід роботи у вищезазначених сферах не менше ніж 7 років, може бути атестовано аудитором за результатами кваліфікаційного іспиту в разі набуття практичного досвіду із провадження аудиторської діяльності у спосіб, визначений Порядком набуття практичного досвіду із провадження аудиторської діяльності.

7. Іспити проводять незалежні центри оцінювання знань, акредитовані комісією з атестації.

Підготовку до складання іспитів (окрім кваліфікаційного іспиту та іспиту із сталого розвитку) відповідно до програм, затверджених комісією з атестації, можуть проводити заклади вищої освіти та інші юридичні особи, професійні організації аудиторів та бухгалтерів. Кандидат в аудитори може самостійно підготуватися до складання іспитів.

Підготовку до складання кваліфікаційного іспиту та/або іспиту із сталого розвитку можуть проводити юридичні особи, які відповідають вимогам, встановленим комісією з атестації.

Підготовку програм та екзаменаційних завдань з іспитів при атестації осіб, зазначених у цій статті, рішень цих завдань та критеріїв їх оцінювання забезпечують визначені за рішенням комісії з атестації укладачі.

На підставі такого рішення між укладачем та Органом суспільного нагляду за аудиторською діяльністю в особі Виконавчого директора укладається строковий трудовий договір (контракт) з додержанням вимог цього Закону і трудового законодавства.

8. Іспити проводяться в письмовій або електронній формі з дотриманням анонімності та конфіденційності.

9. За складання кожного іспиту справляється плата в розмірі, визначеному комісією з атестації, але не більше однієї мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня поточного року. Зазначені кошти зараховуються на спеціальний рахунок Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю та розподіляються Органом суспільного нагляду за аудиторською діяльністю відповідно до затвердженого порядку та затвердженого комісією з атестації кошторису між незалежними центрами оцінювання знань, особами з перевірки екзаменаційних робіт та іншими особами, залученими до процесу організації та складання іспитів. У разі зарахування теоретичних знань за напрямками, зазначеними в частині другій цієї статті, плата не справляється.

Такі кошти може бути використано також для часткового покриття витрат Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю, пов'язаних з оплатою праці укладачів, а також організаційним, матеріально-технічним та методичним забезпеченням діяльності комісії з атестації.

10. Свідоцтво про складання кваліфікаційного іспиту або іспиту із сталого розвитку, або спеціального іспиту видає Інспекція на підставі рішення комісії з атестації.

Свідоцтво є чинним протягом п'яти років з дня складення відповідного іспиту.

Відмову у видачі свідоцтва може бути оскаржено до Ради нагляду. Рішення Ради нагляду, прийняті за результатами такого оскарження, можуть бути оскаржені до суду.

11. Особа, яка має намір бути аудитором, повинна набути практичного досвіду аудиторської діяльності шляхом працевлаштування / стажування в суб'єкта аудиторської діяльності не менше ніж трьох років у будь-який період незалежно від дати отримання свідоцтва про складання кваліфікаційного іспиту. Вимоги до суб'єктів аудиторської діяльності, у яких особа, яка має намір бути аудитором, проходить стажування, встановлено Порядком набуття практичного досвіду із провадження аудиторської діяльності.

Особа, яка має намір бути аудитором із сталого розвитку, повинна набути практичного досвіду з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку шляхом працевлаштування / стажування упродовж не менш ніж восьми місяців у будь-який період незалежно від дати отримання свідоцтва про складання іспиту із сталого розвитку у суб'єкта аудиторської діяльності, інформацію про якого внесено до розділу “Суб'єкти аудиторської діяльності, які мають право виконувати обов'язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку” Реєстру.

12. У разі наявності чинного свідоцтва про складання кваліфікаційного і підтвердження особою набуття практичного досвіду у суб'єкта аудиторської діяльності або в разі наявності чинного свідоцтва про складання спеціального іспиту комісія з атестації приймає рішення про визнання кваліфікаційної придатності особи до провадження аудиторської діяльності.

У разі наявності в аудитора чинного свідоцтва про складання іспиту із сталого розвитку і підтвердження практичного досвіду у порядку, визначеному абзацом третім частини тринадцятої цієї статті, комісія з атестації приймає рішення про визнання кваліфікаційної придатності такої особи до надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.”;

Стаття 19². Безперервне професійне навчання

1. Аудитори мають дотримуватися вимог щодо безперервного професійного навчання.

2. Порядок безперервного професійного навчання аудиторів затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує

формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.

Основними видами безперервного професійного навчання аудиторів є освітні, короткострокові та інші заходи, передбачені затвердженими порядками, в яких аудитори беруть участь з метою дотримання вимог цього Закону щодо безперервного професійного навчання, а також забезпечення свого професійного розвитку, підтримання на високому рівні та удосконалення відповідних практичних навичок і набуття нових теоретичних знань за напрямками, визначеними статтею 19¹ цього Закону.

Мінімальний обсяг (тривалість) безперервного професійного навчання аудитора становлять 120 годин протягом трьох років поспіль за накопичувальною системою, але не менше ніж 20 годин на рік.

3. Освітні заходи можуть проводити:

1) юридичні особи, крім аудиторських фірм, які відповідають вимогам, встановленим комісією з атестації;

2) юридичні особи, крім аудиторських фірм, що можуть проводити освітні заходи за напрямками, зазначеними у частині третій статті 19¹ цього Закону;

3) аудиторські фірми, що розробили власні програми безперервного професійного навчання, у тому числі за напрямками, зазначеними в частині третій статті 19¹ цього Закону, які визнані професійними організаціями – членами Міжнародної федерації бухгалтерів;

4) професійні організації аудиторів та бухгалтерів.

Освітні заходи проводяться державною мовою за акредитованими комісією з атестації програмами.

Перелік осіб, які проводять освітні заходи, та акредитованих програм формується на підставі рішень комісії з атестації та оприлюднюється на офіційному веб-сайті Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю.

Використання у діяльності таких осіб, у тому числі в організації та забезпеченні ними освітнього процесу, мови держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, не допускається та є підставою для відмови у внесенні до переліку осіб, які проводять освітні заходи або у вилученні з такого переліку.

4. Аудитори зобов'язані щорічно до 1 липня року, наступного за звітним календарним роком, подавати через електронний кабінет інформацію про проходження безперервного професійного навчання за формою і в порядку, визначеними Радою нагляду, для автоматичного внесення її до Реєстру.

У разі неподання аудитором через електронний кабінет такої інформації до Реєстру Інспекція виносить припис щодо необхідності термінового усунення порушення вимог цього Закону та/або неприпустимості повторення такого порушення. У разі невиконання аудитором припису протягом двох місяців після його винесення або повторного неподання аудитором через електронний кабінет інформації про проходження безперервного професійного навчання протягом двох років Інспекція направляє до Ради нагляду подання про порушення дисциплінарної справи стосовно аудитора у зв'язку з наявністю у його діях ознак професійного проступку.

Порушення аудитором вимоги цього Закону щодо необхідності проходження безперервного професійного навчання є підставою для застосування до аудитора за рішенням Ради нагляду стягнення, передбаченого частиною шостою статті 42 цього Закону.

5. Аудитор, який провадить аудиторську діяльність не менше як п'ять років та дотримується вимог щодо безперервного професійного навчання, може підтвердити кваліфікацію ключового партнера з аудиту та/або інспектора шляхом проходження в межах безперервного професійного навчання освітнього заходу за відповідною програмою, акредитованою комісією з атестації та успішного складання тесту у порядку, затвердженому Радою нагляду.

Аудитор із сталого розвитку, який має досвід із надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку не менше як п'ять років та дотримується вимог щодо безперервного професійного навчання, може підтвердити кваліфікацію ключового партнера обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку шляхом проходження в межах безперервного професійного навчання освітнього заходу за відповідною програмою, акредитованою комісією з атестації та успішного складання тесту в порядку, затвердженому Радою нагляду.

До юридичних осіб, які можуть проводити освітні заходи за програмами, зазначеними в цій частині, встановлюються вимоги, визначені Порядком безперервного професійного навчання аудиторів.”.

22. У статті 20:

частину першу доповнити абзацом такого змісту:

“Створення (модернізація, модифікація, розвиток), адміністрування та забезпечення функціонування Реєстру здійснюється відповідно до вимог Закону України “Про Національну програму інформатизації” у частині, що не суперечить Закону України “Про публічні електронні реєстри”.”;

у частині другій:

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

“Створення програмно-технічних засобів Реєстру та забезпечення його функціонування здійснюється за кошти Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю.”.

У зв’язку з цим абзац третій вважати абзацом четвертим;

в абзаці четвертому слова “центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту” замінити словами “центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.”;

частину третю доповнити абзацами другим, третім такого змісту:

“Передача даних Реєстру, необхідних для виконання органами державної влади визначених Законом повноважень, здійснюється шляхом електронної інформаційної взаємодії з публічними електронними реєстрами та інформаційно-комунікаційними системами органів державної влади у порядку, встановленому законодавством.

Отримання даних Реєстру здійснюється шляхом електронної інформаційної взаємодії з публічними електронними реєстрами та інформаційно-комунікаційними системами, визначеними законодавством, зокрема з Єдиним державним демографічним реєстром, Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, Державним реєстром актів цивільного стану громадян для проведення звіряння, верифікації та співставлення реєстрових даних (у тому числі персональних) про аудиторів та суб’єктів аудиторської діяльності.”.

23. У статті 21:

частину першу доповнити пунктом 5 такого змісту:

“5) суб’єкти аудиторської діяльності, які мають право виконувати обов’язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.”;

у частині другій:

пункти 3, 4 викласти в такій редакції:

“3) дата та номер рішення комісії з атестації про визнання кваліфікаційної придатності особи до провадження аудиторської діяльності або номер сертифіката аудитора, отриманого до дати введення в дію цього Закону;

4) дата та номер рішення комісії з атестації (за наявності) про:

а) визнання кваліфікаційної придатності аудитора до надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку; та/або

б) підтвердження аудитором кваліфікації ключового партнера з аудиту та/або ключового партнера обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку; та/або

в) підтвердження аудитором кваліфікації інспектора;”;

у пункті 7 слова та цифри “абзацом другим частини сьомої статті 42 або” виключити;

доповнити пунктом 10 такого змісту:

“10) інформація про реєстрацію аудитора в публічних реєстрах аудиторів інших країн (за наявності) із зазначення країни реєстрації, найменування органу реєстрації, номера реєстрації (за наявності), про наявність права щодо здійснення обов'язкового аудиту та/або надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, та про членство в професійних організаціях аудиторів та/або бухгалтерів інших країн (за наявності) із зазначенням країни та найменування професійної організації аудиторів та/або бухгалтерів.”;

у частині третій:

пункт 6 викласти в такій редакції:

“6) перелік засновників (учасників) аудиторської фірми (у тому числі прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), країна громадянства, реєстровий номер у Реєстрі (за наявності) або ідентифікаційний код (не оприлюднюється), якщо засновником є юридична особа — найменування, країна резидентства, місцезнаходження, реєстровий номер у Реєстрі (за наявності) або ідентифікаційний код юридичної особи), частки кожного із засновників (учасників) у статутному капіталі, контактна інформація щодо кожної особи (номери телефонів, електронна адреса);”;

пункт 7 після слів “реєстрові номери (за наявності)” доповнити словами “або ідентифікаційні коди (не оприлюднюється)”;

пункти 8, 10 викласти в такій редакції:

“8) кількість аудиторів, які є працівниками суб'єкта аудиторської діяльності, із зазначенням прізвища, імені, по батькові (за наявності), реєстрового номера у Реєстрі, дати прийняття на роботу (не оприлюднюється) та дати призначення ключовим партнером з аудиту та/або ключовим партнером обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку (за наявності);”;

“10) інформація про реєстрацію у публічних реєстрах аудиторських фірм в інших країнах (за наявності) із зазначенням країни реєстрації, найменування органу реєстрації, номера реєстрації (за наявності), а також, чи стосується реєстрація обов'язкового аудиту та/або надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку;”;

у пункті 12 слова та цифри “абзацом другим частини сьомої статті 42 або” виключити;

у частині четвертій:

абзац перший викласти в такій редакції:

“4. У відповідних розділах Реєстру містяться додаткові реєстрові дані про суб’єктів аудиторської діяльності, які мають право проводити обов’язковий аудит фінансової звітності, обов’язковий аудит фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес, виконувати обов’язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, а також виконувати інші обов’язкові завдання, а саме:”;

пункт 1 виключити;

пункт 2 викласти в такій редакції:

“2) перелік аудиторів, які є працівниками, партнерами, учасниками із зазначенням прізвища, ім’я, по батькові (за наявності), реєстрового номера в Реєстрі та, за наявності, відомостей про:

а) кваліфікаційну придатність аудитора до надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку;

б) підтвердження ним кваліфікації відповідно до статті 19¹ цього Закону або складання іспиту за напрямом, зазначеним у пункті 7 частини другої статті 19¹ цього Закону, або наявності в аудитора чинного сертифіката (диплома) професійної організації, що підтверджує високий рівень знань з міжнародних стандартів фінансової звітності;”;

пункт 4 виключити;

у частині п’ятій:

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

“До розділу “Суб’єкти аудиторської діяльності, які мають право виконувати обов’язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку” Реєстру вноситься інформація про суб’єктів аудиторської діяльності, які надають послуги з обов’язкового аудиту фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес, що підтверджується внесеною про них інформацією до розділу “Суб’єкти аудиторської діяльності, які мають право проводити обов’язковий аудит фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес” Реєстру, а також відповідають вимогам, встановленим цим Законом до суб’єктів аудиторської діяльності, які мають право виконувати обов’язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.”.

У зв’язку з цим абзац третій вважати абзацом четвертим;

абзац четвертий після слів “розділу “Суб’єкти аудиторської діяльності, які мають право проводити обов’язковий аудит фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес” Реєстру” доповнити

словами “та/або розділу “Суб’єкти аудиторської діяльності, які мають право виконувати обов’язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку” Реєстру”;

доповнити частиною шостою такого змісту:

“6. У разі повторної реєстрації суб’єкта аудиторської діяльності в Реєстрі протягом 10 років після дати скасування його реєстрації в Реєстрі, за таким суб’єктом аудиторської діяльності зберігається його реєстровий номер, а в Реєстрі відображається реєстрова інформація про суб’єкта аудиторської діяльності за попередні періоди його перебування в Реєстрі та містяться додаткові реєстрові дані про дату і підставу для скасування реєстрації такого суб’єкта аудиторської діяльності в Реєстрі та дату його повторної реєстрації в Реєстрі.”.

24. У статті 22:

у частині другій:

в абзаці першому слова та цифри “протягом 30 календарних днів, а” замінити словом “та”, слово “календарних” замінити словом “робочих”;

абзац другий викласти в такій редакції:

“Публічним реєстратором видаляються з Реєстру реєстрові дані про дату і номер рішення про проходження суб’єктом аудиторської діяльності перевірки з контролю якості аудиторських послуг, а з відповідних розділів Реєстру — реєстрова інформація про такого суб’єкта аудиторської діяльності у разі втрати чинності рішення про проходження суб’єктом аудиторської діяльності перевірки з контролю якості аудиторських послуг (окрім випадку втрати чинності рішення у зв’язку з прийняттям рішення за результатами наступного контролю якості аудиторських послуг). У разі втрати чинності рішення про проходження суб’єктом аудиторської діяльності перевірки з контролю якості аудиторських послуг у зв’язку з прийняттям рішення за результатами наступного контролю якості аудиторських послуг публічним реєстратором в Реєстрі вносяться реєстрові дані про дату і номер чинного рішення про проходження перевірки системи контролю якості аудиторських послуг.”;

доповнити абзацом третім такого змісту:

“Публічним реєстратором вноситься інформація до Реєстру про застосовані до аудитора або суб’єкта аудиторської діяльності стягнення за порушення вимог цього Закону у триденний строк після винесення рішення щодо застосування стягнення до аудитора або суб’єкта аудиторської діяльності (крім випадків зазначених в абзаці другому частини другої статті 44 цього Закону) та має бути доступною для ознайомлення протягом п’яти років з дати оприлюднення.”;

у частині дев'ятій:

в абзаці другому слова “рішенням Ради нагляду до аудитора або суб'єкта аудиторської діяльності застосовується стягнення у вигляді попередження” замінити словами “Інспекція направляє до Ради нагляду подання про порушення дисциплінарної справи у зв'язку з наявністю у діях аудитора або суб'єкта аудиторської діяльності ознак професійного проступку”;

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

“У разі неусунення аудитором або суб'єктом аудиторської діяльності несуттєвого порушення вимог цього Закону щодо повноти, достовірності та своєчасності подання інформації для внесення до Реєстру протягом трьох місяців після застосування до нього стягнення, за рішенням Ради нагляду, прийнятим за поданням Інспекції, реєстрація такого аудитора або суб'єкта аудиторської діяльності в Реєстрі скасовується.”.

У зв'язку з цим абзаци третій, четвертий вважати відповідно абзацами четвертим, п'ятим;

в абзаці четвертому слова “або неусунення аудитором або суб'єктом аудиторської діяльності несуттєвого порушення вимог цього Закону щодо повноти, достовірності та своєчасності подання інформації для внесення до Реєстру протягом трьох місяців після застосування стягнення у вигляді попередження” виключити;

в абзаці п'ятому слова “призвело до”, “або обов'язкового аудиту підприємств, що становлять суспільний інтерес” замінити відповідно словами “має наслідком”, “фінансової звітності або для виконання обов'язкових завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку або інших обов'язкових завдань”;

речення перше частини десятої доповнити словами “або вносились до Реєстру публічним реєстратором відповідно до вимог цього Закону”;

частину одинадцяту виключити;

у частині дванадцятій:

у пунктах 1—3 слова “країни, що здійснює” замінити словами “держави (держав), що здійснила (здійснили) або здійснює (здійснюють)”;

доповнити пунктами 4, 5 такого змісту:

“4) до особи застосовані санкції відповідно до Закону України “Про санкції””;

5) особа, включена до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно якої застосовано санкції іноземними державами (крім держав, що здійснили або здійснюють збройну агресію проти України).”.

У зв'язку з цим абзац п'ятий вважати абзацом сьомим;

в абзаці сьомому слова “Аудиторської палати України або” виключити;
у частині тринадцятій:

у пунктах 1, 2 слова “країни, що здійснює” замінити словами “держави (держав), що здійснила (здійснили) або здійснює (здійснюють)” у відповідних відмінках;

доповнити пунктами 3, 4 такого змісту:

“3) до особи застосовані санкції відповідно до Закону України “Про санкції”;

4) особа, включена до переліку осіб, пов’язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно якої застосовано санкції іноземними державами (крім держав, що здійснили або здійснюють збройну агресію проти України).”;

у частині чотирнадцятій:

абзац перший після слів “Суб’єкти аудиторської діяльності, які мають право проводити обов’язковий аудит фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес” Реєстру” доповнити словами “та/або розділу “Суб’єкти аудиторської діяльності, які мають право виконувати обов’язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку” Реєстру”;

пункт 2 викласти в такій редакції:

“2) рішення Ради нагляду про застосування до суб’єкта аудиторської діяльності за вчинення професійного проступку стягнення у вигляді зупинення права на надання послуг з обов’язкового аудиту фінансової звітності та/або обов’язкового аудиту фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес та/або з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку;”;

доповнити частиною п’ятнадцятою такого змісту:

“15. Рішення про здійснення реєстраційних дій, відмову у здійсненні реєстраційних дій приймається публічним реєстратором в усній формі та доводиться до відома заявника невідкладно шляхом надсилання на його електронну адресу відповідного повідомлення, а в разі прийняття рішення про відмову у здійсненні реєстраційних дій – із зазначенням у повідомленні права заявника на оформлення такого рішення в письмовій формі, а також способів, порядку і строків його оскарження.

Рішення, дії або бездіяльність публічного реєстратора можуть бути оскаржені до Виконавчого директора. Рішення Виконавчого директора, прийняті за результатами такого оскарження, можуть бути оскаржені до суду.”.

25. У статті 22¹:

у частині першій:

після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

“д) неусунення аудитором або суб’єктом аудиторської діяльності несуттєвого порушення вимог цього Закону щодо повноти, достовірності та своєчасності подання інформації для внесення до Реєстру протягом трьох місяців після застосування до нього стягнення за порушення вимог цього Закону щодо повноти, достовірності та своєчасності подання інформації для внесення до Реєстру;”.

У зв’язку з цим абзаци восьмий — одинадцятий вважати відповідно абзацами дев’ятим — дванадцятим;

після абзацу одинадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

“У разі скасування реєстрації аудитора у Реєстрі реєстрова інформація про такого аудитора видається публічним реєстратором з розділу “Суб’єкти аудиторської діяльності” Реєстру (за наявності).”.

У зв’язку з цим абзац дванадцятий вважати абзацом тринадцятим;

частину другу викласти в такій редакції:

“2. У разі скасування реєстрації аудитора в Реєстрі інформація про таку фізичну особу як працівника суб’єкта аудиторської діяльності видається публічним реєстратором з реєстрових даних про суб’єкта аудиторської діяльності.

У разі скасування реєстрації суб’єкта аудиторської діяльності у Реєстрі інформація про таку юридичну особу як суб’єкта аудиторської діяльності, у складі якого аудитор здійснює аудиторську діяльність або з яким його пов’язують відносини партнерства, участі тощо, видається публічним реєстратором з реєстрових даних про аудитора.

У разі скасування реєстрації суб’єкта аудиторської діяльності у Реєстрі рішення про проходження таким суб’єктом аудиторської діяльності перевірки з контролю якості аудиторських послуг втрачає чинність.”.

26. Назву розділу VI викласти в такій редакції:

“Розділ VI

Особливості проведення обов’язкового аудиту та аудиту фінансової звітності та виконання обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку підприємств, що становлять суспільний інтерес”.

27. У статті 23:

назву статті доповнити словами “та/або виконувати обов’язкове завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

у частині першій:

абзац перший після слова “звітності” доповнити словами “та/або послуг з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

у пункті 1 слова “та ключового партнера” замінити словами “, ключового партнера з аудиту або ключового партнера обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

у пункті 4:

перше речення доповнити словами “та/або стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

у третьому реченні слова “дві особи” замінити словами “два аудитори”, цифри “19” замінити цифрами “19¹”;

після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

“У суб’єкті аудиторської діяльності для надання послуг з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку за основним місцем роботи на умовах нормальної тривалості робочого часу не менше як 40 годин на тиждень (окрім працівників, яким законодавством встановлено скорочену тривалість робочого часу) має працювати не менше як сім аудиторів, з яких не менше як два аудитори із сталого розвитку, які залучаються до виконання обов’язкових завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, із загальної чисельності штатних кваліфікованих працівників, не менше як 10 осіб, з яких щонайменше два аудитори мають підтвердити кваліфікацію відповідно до статті 19¹ цього Закону або скласти іспит за напрямом, зазначеним у пункті 7 частини другої статті 19¹ цього Закону, або мати чинні сертифікати (дипломи) професійних організацій, що підтверджують високий рівень знань з міжнародних стандартів фінансової звітності.”.

У зв’язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;

пункт 5 викласти в такій редакції:

“5) достатній рівень забезпеченості працівниками за основним місцем роботи для виконання завдань з обов’язкового аудиту фінансової звітності та/або для виконання обов’язкових завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку. Суб’єкт аудиторської діяльності забезпечує облік людино-годин під час виконання кожного такого завдання. У разі залучення до надання цих послуг аудиторів та інших працівників, які не є працівниками за основним місцем роботи суб’єкта аудиторської діяльності, суб’єкт аудиторської діяльності зобов’язаний вжити заходів для недопущення зниження якості внутрішнього контролю. Участь працівників суб’єкта аудиторської діяльності, які працюють не за основним місцем роботи, у виконанні завдання з обов’язкового аудиту фінансової звітності та/або виконанні обов’язкового завдання з надання впевненості щодо

звітності із сталого розвитку не впливає на обсяг відповідальності суб'єкта аудиторської діяльності, яку на нього покладено відповідно до законодавства та договору, укладеного з юридичною особою, якій надано відповідні послуги;”;

пункт 7 після слова “звітності” доповнити словами “та/або для виконання обов’язкових завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

пункт 9 доповнити словами “та/або послуг з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

пункти 10, 11 викласти в такій редакції:

“10) запровадження механізмів реєстрації та розв’язання нестандартних ситуацій, що мають або можуть мати суттєві наслідки для неупередженості діяльності аудиторів, ключових партнерів з аудиту або ключових партнерів обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, пов’язаної з наданням послуг з обов’язкового аудиту фінансової звітності та/або послуг з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку;

11) застосовування політики оплати праці персоналу, залученого до виконання завдань з обов’язкового аудиту та/або обов’язкових завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, що передбачала б стимули для забезпечення якості робіт. Водночас винагорода, отримана суб'єктом аудиторської діяльності від юридичної особи за послуги, не пов’язані з обов’язковим аудитом фінансової звітності та/або виконанням обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, не може будь-яким способом враховуватися під час визначення обсягу оплати праці аудиторам та іншим працівникам, залученим до виконання завдання з обов’язкового аудиту фінансової звітності та/або завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку цієї юридичної особи.”;

доповнити пунктом 13 такого змісту:

“13) запровадження політик щодо винагороди за надання послуг з обов’язкового аудиту фінансової звітності та обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, які б забезпечували достатність ресурсів для забезпечення ефективності системи управління якістю, виконання суб'єктом аудиторської діяльності обов’язків відповідно до вимог цього Закону, міжнародних стандартів аудиту та/або стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.

Моніторинг політик щодо винагороди за надання аудиторських послуг та оцінка достатності ресурсів для виконання суб'єктом аудиторської діяльності обов’язків відповідно до вимог цього Закону, міжнародних стандартів аудиту та/або стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку здійснюється Інспекцією. Суб'єкт аудиторської діяльності

на вимогу Інспекції має надати обґрунтування суми винагороди за договором (договорами) з надання аудиторських послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності, з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку щодо забезпечення достатності ресурсів для якісного виконання завдання (завдань), виконання обов'язків відповідно до вимог цього Закону, міжнародних стандартів аудиту та/або стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.”;

абзац перший частини другої після слова “звітності” доповнити словами “та/або виконувати обов'язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

частину третю після слова “звітності” доповнити словами “та/або з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”.

28. У статті 24:

назву статті доповнити словами “та/або обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Призначений відповідно до цього Закону суб'єкт аудиторської діяльності зобов'язаний виконувати завдання з обов'язкового аудиту фінансової звітності та/або обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку особисто. Водночас не заборонено залучати до виконання завдання зовнішніх експертів та/або учасників аудиторської мережі. Допускається спільне проведення обов'язкового аудиту фінансової звітності та/або обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку суб'єктами аудиторської діяльності, призначеними відповідно до цього Закону, з визначенням розподілу обов'язків з виконання завдання між такими суб'єктами аудиторської діяльності.

Під час виконання завдання з обов'язкового аудиту фінансової звітності та/або виконання обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку суб'єкт аудиторської діяльності має призначити з числа ключових партнерів, інформацію про яких внесено до реєстрових даних суб'єкта аудиторської діяльності, щонайменше одного ключового партнера з аудиту та/або ключового партнера обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку відповідно, зважаючи при виборі на критерії забезпечення якості аудиту та/або надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, незалежності, компетентності та спроможності.

Ключовий партнер з аудиту та ключовий партнер обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку має брати особисто активну участь у виконанні завдання з обов'язкового аудиту або обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку відповідно.”;

у частині третій:

абзац перший після слова “звітність” доповнити словами “та/або звітність із сталого розвитку”;

пункт 2 доповнити словами “та/або ключового партнера обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

пункт 3 після слів “аудиту” доповнити словами “з виконання обов’язкових завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

у частині четвертій:

після абзацу першого доповнити новими абзацами такого змісту:

“Суб’єкт аудиторської діяльності зобов’язаний забезпечити складання аудитором, ключовим партнером обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, який виконує обов’язкове завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, робочих документів аудитора для кожного завдання, у яких обов’язково документувати дані з оцінки незалежності в обсязі, визначеному частиною першою статті 28 цього Закону, застосовані процедури, судження, підстави для висновків тощо, а також зберігати (в порядку, передбаченому статтею 39 цього Закону) будь-яку іншу важливу інформацію і документи на підтвердження звіту з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку та для моніторингу дотримання вимог цього Закону, а також інших правових вимог.

Якщо обов’язковий аудит фінансової звітності та надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку здійснює один і той самий суб’єкт аудиторської діяльності, робочі документи для кожного завдання з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку може бути включено до робочих документів з обов’язкового аудиту фінансової звітності.”.

У зв’язку з цим абзац другий вважати абзацом п’ятим;

абзац п’ятий доповнити словами “та/або звіту з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

частину п’яту доповнити словами “та послуг з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

частину шосту доповнити абзацами третім — п’ятим такого змісту:

“Під час виконання обов’язкового завдання з надання впевненості щодо консолідованої звітності із сталого розвитку ключовий партнер обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку групи:

1) несе відповідальність за звіт з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку у зв'язку з консолідованою звітністю із сталого розвитку;

2) оцінює та перевіряє результат надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку дочірніх та асоційованих підприємств або іншої роботи, виконаної іншими суб'єктами аудиторської діяльності, у тому числі з інших країн, з метою надання впевненості щодо консолідованої звітності із сталого розвитку та документує характер, тривалість та обсяг такої роботи, результати перевірки робочих документів аудитора, які підтверджують результати надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку дочірніх та асоційованих підприємств.”;

частини сьому — дев'яту викласти в такій редакції:

“7. Обсяг робочих документів аудитора, підготовлених ключовим партнером з аудиту групи та ключовим партнером обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку групи, та результати відповідно аудиту консолідованої фінансової звітності групи або надання впевненості щодо консолідованої звітності із сталого розвитку групи мають максимально описати виконану відповідним ключовим партнером роботу. Ключовий партнер з аудиту групи та ключовий партнер обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку групи може використовувати у своїй роботі і включити до робочих документів аудитора лише ті документи від суб'єктів аудиторської діяльності з інших країн, щодо яких від таких суб'єктів отримано згоду на їх розкриття Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю.

8. У разі якщо ключовий партнер з аудиту групи та/або ключовий партнер обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку групи не може документально підтвердити результати аудиту фінансової звітності та/або надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку дочірнього та/або асоційованого підприємства, які мають суттєвий вплив на фінансову звітність або звітність із сталого розвитку групи, проведеного іншим суб'єктом аудиторської діяльності, то він повинен вжити належних заходів та поінформувати про це Інспекцію. Такі заходи мають охоплювати залежно від ситуації проведення додаткової роботи понад обсяги завдання з обов'язкового аудиту консолідованої фінансової звітності групи, обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку групи або шляхом залучення суб'єктів аудиторської діяльності для повторного аудиту фінансової звітності, надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку дочірнього та/або асоційованого підприємства.

9. Ключовий партнер з аудиту групи та ключовий партнер обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку групи має на запит Інспекції надати доступ до робочих документів аудитора, зокрема до документів, що підтверджують результати аудиту

фінансової звітності та результати надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку дочірніх підприємств юридичної особи або іншої роботи, виконаної суб'єктами аудиторської діяльності аудиторської мережі, у тому числі з інших країн, окрім випадків, коли надання робочих документів або інших документів суперечить законодавству, відповідно”.

29. У статті 26:

назву статті доповнити словами “та з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

частину першу після слів “фінансової звітності” доповнити словами “та/або послуг з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

частину другу після слів “фінансової звітності”, “аудиторському звіті” доповнити відповідно словами “та послуг з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”, “або звіті з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.”;

у частині третій слова “за виключенням інших обов’язкових завдань” замінити словами “за винятком виконання обов’язкових завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку та інших обов’язкових завдань”.

30. У статті 27:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

“Суб’єкт аудиторської діяльності, який надає послуги з обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку підприємству, що становить суспільний інтерес, особи, пов’язані з таким суб’єктом аудиторської діяльності, або учасник аудиторської мережі, до якої належить такий суб’єкт аудиторської діяльності, не мають права безпосередньо або опосередковано надавати цьому підприємству, його материнській компанії (резиденту України) та/або дочірнім підприємствам (резидентам України) послуги, зазначені у частині п’ятій статті 6 цього Закону.”;

у частині другій після слів “фінансової звітності” доповнити словами “або з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”, а слова “у частині четвертій” замінити словами “відповідно у частині четвертій або частині п’ятій”;

у частині третій:

у реченні першому після слів “фінансової звітності”, “фінансова звітність” доповнити відповідно словами “та/або з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”, “та/або звітність із сталого розвитку”, слова “у частині четвертій” замінити словами “відповідно у частині четвертій або частині п’ятій”;

речення друге після слів “фінансової звітності”, “аудиторський звіт” доповнити відповідно словами “та/або обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”, “або звіт з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.”;

частину четверту доповнити абзацом другим такого змісту:

“Обмеження щодо надання послуг, зазначених у частині п’ятій статті 6 цього Закону, встановлені цією статтею, діють з початку звітного періоду за який складається звітність із сталого розвитку, що перевіряється суб’єктом аудиторської діяльності, до дати підписання звіту з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку. Водночас для послуг, зазначених у пункті 4 частини четвертої статті 6 цього Закону, період обмеження наданих послуг поширюється на фінансовий рік, який передусе звітному періоду надання послуг з виконання обов’язкових завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, що перевіряється суб’єктом аудиторської діяльності.”.

31. У статті 28:

у частині першій:

абзац перший викласти в такій редакції:

“1. До початку виконання завдань з обов’язкового аудиту фінансової звітності або обов’язкових завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку суб’єкт аудиторської діяльності, ключовий партнер з аудиту, ключовий партнер обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку та аудитори, які безпосередньо або опосередковано виконуватимуть завдання з обов’язкового аудиту фінансової звітності або обов’язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку юридичної особи, повинні провести оцінку загроз незалежності, а саме оцінити та задокументувати:”;

пункти 3, 4 викласти в такій редакції:

“3) достатність кількості аудиторів та іншого персоналу, часу та ресурсів, необхідних для здійснення повного комплексу процедур для виконання завдання з обов’язкового аудиту фінансової звітності та/або обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку;

4) відповідність ключового партнера з аудиту, ключового партнера обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку та аудиторів, які будуть залучені до виконання завдання з обов’язкового аудиту або обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, вимогам цього Закону.”.

32. У статті 29:

назву статті доповнити словами “та/або з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

у частині першій:

перше та друге речення абзацу першого після слів “фінансової звітності” доповнити словами “та/або обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”, а слова “відповідного розділу” замінити словами “відповідних розділів”;

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

“Для виконання завдання з обов’язкового аудиту фінансової звітності та виконання обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку може бути призначено як одного суб’єкта аудиторської діяльності, так і двох різних суб’єктів аудиторської діяльності для виконання кожного із цих завдань.”.

У зв’язку з цим абзаци третій, четвертий вважати відповідно абзацом четвертим, п’ятим;

в абзаці четвертому слова “проведення обов’язкового аудиту фінансової звітності” замінити словами “виконання завдання з обов’язкового аудиту фінансової звітності та/або обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

абзац перший частини другої викласти в такій редакції:

“2. Заборонено встановлювати в договорах між юридичною особою, фінансова звітність та/або звітність із сталого розвитку якої підлягає перевірці, та третьою стороною вимоги чи критерії до суб’єктів аудиторської діяльності, яких може бути призначено для надання послуг з обов’язкового аудиту фінансової звітності та/або з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку цієї юридичної особи, або зазначати перелік суб’єктів аудиторської діяльності, з яких може бути зроблено вибір, або найменування конкретної аудиторської фірми. Положення такого договору, що обмежує вибір для призначення суб’єкта аудиторської діяльності для надання послуг з обов’язкового аудиту та/або з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку юридичної особи, є нікчемними.”;

абзац перший частини третьої викласти в такій редакції:

“На підприємствах, що становлять суспільний інтерес, проводять конкурс (конкурси) з відбору суб’єктів аудиторської діяльності, яких може бути призначено для надання послуг з обов’язкового аудиту фінансової звітності та/або з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку цього підприємства. Підприємства, що становлять суспільний інтерес, визначають умови конкурсу окремо для надання послуг з обов’язкового аудиту фінансової звітності та з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, або одночасного для надання таких послуг одним суб’єктом аудиторської діяльності та можуть проводити прямі переговори з учасниками конкурсу. У конкурсі можуть

брати участь суб'єкти аудиторської діяльності, які відповідають вимогам, встановленим цим Законом до суб'єктів аудиторської діяльності, які можуть надавати відповідно послуги з обов'язкового аудиту фінансової звітності та/або з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку підприємств, що становлять суспільний інтерес, інформацію про яких внесено до відповідних розділів Реєстру та які не мають обмежень, пов'язаних з тривалістю надання послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності цьому підприємству.”;

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

“Умови конкурсу не можуть містити обмежень щодо відсутності стягнень, застосованих відповідно до вимог цього Закону до суб'єктів аудиторської діяльності або його працівників, працевлаштування в суб'єкті аудиторської діяльності визначеної кількості працівників, аудиторів, або аудиторів та осіб, які мають дипломи (сертифікати), що підтверджують про високий рівень знань з міжнародних стандартів фінансової звітності (понад кількість, встановлену цим Законом), а також інші умови, яким не можуть відповідати більше як два суб'єкти аудиторської діяльності.”.

У зв'язку з цим абзаци третій — шостий вважати відповідно абзацами четвертим — сьомим;

абзац четвертий, сьомий після слів “фінансової звітності” доповнити словами “та/або з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

абзац п'ятий доповнити словами “та/або з обов'язкове завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

абзац шостий викласти в такій редакції:

“Підприємство, що становить суспільний інтерес, яке є замовником відповідно до Закону України “Про публічні закупівлі”, здійснює відбір суб'єкта аудиторської діяльності, якого може бути призначено для надання послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності цього підприємства та/або з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку у порядку, визначеному Законом України “Про публічні закупівлі”, з числа суб'єктів аудиторської діяльності, які можуть надавати послуги з обов'язкового аудиту фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес та/або послуги з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, інформацію про яких внесено до відповідних розділів Реєстру та які не мають обмежень, пов'язаних з тривалістю надання послуг цьому підприємству. Водночас умови закупівлі не можуть містити обмежень щодо участі у процедурі відбору тих суб'єктів аудиторської діяльності, у яких за попередній річний звітний період загальна сума винагороди за обов'язковий аудит фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес, не перевищувала

15 відсотків загальної суми чистого доходу від надання аудиторських послуг.”;

частину четверту викласти в такій редакції:

“4. Відповідальність за проведення конкурсу (конкурсів) покладається на аудиторський комітет підприємства, що становить суспільний інтерес, або інший орган (підрозділ), на який покладено відповідні функції. Аудиторський комітет або інший орган (підрозділ), на який покладено відповідні функції, оцінює конкурсні пропозиції, подані суб'єктами аудиторської діяльності, за встановленими критеріями відбору та складає звіт про висновки процедури відбору. До уваги беруться результати контролю якості послуг, що надають такі суб'єкти аудиторської діяльності. За результатами конкурсу аудиторський комітет представляє обґрунтовані рекомендації щодо призначення суб'єкта (суб'єктів) аудиторської діяльності для надання послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності та/або з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, які мають включати щонайменше дві пропозиції щодо відбору суб'єктів аудиторської діяльності для проведення обов'язкового аудиту фінансової звітності та/або обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.”;

у частині шостій:

перше речення абзацу першого після слів “фінансової звітності” та “послуги з аудиту” доповнити словами “та/або з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.”;

третє речення абзацу першого після слів “які брали участь у” доповнити словом “відповідному”;

доповнити абзацом другим такого змісту:

“Власники п'яти або більше відсотків акцій (часток, паїв) статутного капіталу підприємства, що становить суспільний інтерес, мають право виносити на розгляд органу управління або наглядового органу, зазначеного у частині першій цієї статті, проект рішення про призначення іншого суб'єкта аудиторської діяльності ніж того, що надає послуги з обов'язкового аудиту фінансової звітності цьому підприємству та не належить до його мережі, для складання звіту з обов'язкового надання впевненості щодо окремих елементів звітності із сталого розвитку, а також, щоб зазначений звіт було надано загальним зборам акціонерного товариства або загальним зборам учасників підприємства.”;

частину сьому після слів “фінансової звітності” доповнити словами “та/або з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.”;

частину дев'яту викласти в такій редакції:

“9. Суб'єкта аудиторської діяльності може бути відсторонено від виконання завдання з обов'язкового аудиту фінансової звітності та/або обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку до завершення строку, визначеного договором з органом управління юридичної особи, якій надаються відповідні аудиторські послуги. Відсторонення суб'єкта аудиторської діяльності від виконання завдання з обов'язкового аудиту та/або обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку може бути здійснено органом управління на підставі достатніх обґрунтованих доказів порушення суб'єктом аудиторської діяльності вимог цього Закону. Розбіжності в думках щодо ведення бухгалтерського обліку і розкриття інформації у фінансовій звітності, звітності із сталого розвитку та процедур аудиту, надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку не є підставою для відсторонення суб'єкта аудиторської діяльності від виконання завдання з обов'язкового аудиту та/або обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку. Відсторонення від виконання завдання з обов'язкового аудиту фінансової звітності та/або обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку може бути оскаржено до суду.”;

у частині десятій слова “фінансова звітність яких перевіряється” замінити словами “якій надаються відповідні аудиторські послуги”, а після слів “завдання з обов'язкового аудиту”, “обов'язкового аудиту фінансової звітності” доповнити словами “та/або обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

частину одинадцяту після слів “аудиторським звітом” доповнити словами “та/або звітність із сталого розвитку разом із звітом з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”.

33. У статті 31:

частину першу після слів “аудиту фінансової звітності”, “шахрайство щодо фінансової звітності” доповнити відповідно словами “або обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”, “або звітності із сталого розвитку”;

абзац перший частини другої після слів “аудиту фінансової звітності”, “суспільний інтерес” доповнити відповідно словами “та/або з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”, слова “орган, який згідно із законодавством здійснює нагляд за діяльністю відповідного підприємства, що становить суспільний інтерес” замінити словами правоохоронні органи відповідно до їх компетенції.”.

34. У статті 32:

назву статті доповнити словами “та обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

“Внутрішній контроль якості виконаного завдання з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку підприємств, що становлять суспільний інтерес, проводиться до подання звіту з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.”;

частину другу викласти в такій редакції:

“2. Внутрішній контроль якості виконаного завдання з аудиту фінансової звітності та обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку проводиться рецензентом. Таким рецензентом завдання з аудиту фінансової звітності та обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку має бути відповідно ключовий партнер з аудиту або ключовий партнер обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, не залучений до виконання завдання. Якщо у суб’єкта аудиторської діяльності відсутній ключовий партнер, який не залучався до виконання завдання з обов’язкового аудиту або обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, то для огляду виконаного завдання може бути залучено аудитора, який має кваліфікацію ключового партнера та не пов’язаний трудовими відносинами з таким суб’єктом аудиторської діяльності. У такому разі розкриття робочих документів чи інформації рецензенту не є порушенням професійної таємниці. Робочі документи та інформація, розкриті рецензенту, є для нього професійною таємницею.”;

у частині третій:

абзац перший після слів “аудиту фінансової звітності” доповнити словами “та обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

пункти 1, 2 викласти в такій редакції:

“1) усну і письмову інформацію, надану ключовим партнером з аудиту або ключовим партнером обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, на підтвердження суттєвих суджень, а також основних результатів проведених аудиторських процедур і висновків, зроблених за цими результатами, на вимогу або без вимоги рецензента;

2) висновок ключового партнера з аудиту або ключового партнера обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, викладений відповідно у проектах аудиторського звіту, додаткового звіту для аудиторського комітету або звіту з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.”;

у частині четвертій:

абзац перший викласти в такій редакції:

“4. У межах огляду виконаного завдання з аудиту фінансової звітності або обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку оцінюється щонайменше таке:”;

пункт 1 після слів “фінансова звітність” доповнити словами “або звітності із сталого розвитку”

пункти 2, 4 викласти в такій редакції:

“2) значні ризики, виявлені під час виконання завдання з обов’язкового аудиту фінансової звітності або обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, і вжиті ним заходи з відповідного управління цими ризиками, а також обґрунтування щодо рівня їх суттєвості;”;

“4) характер викривлення та обсяг виправлених і невиправлених недостовірних даних у фінансовій звітності або звітності із сталого розвитку, виявлених під час проведення аудиту або виконання обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку;”;

пункт 5 після слів “фінансової звітності” доповнити словами “або звітності із сталого розвитку”;

пункт 7 викласти в такій редакції:

“7) підтвердження документами та інформацією, відібраними рецензентом з робочих документів аудитора, висновку аудитора або ключового партнера з аудиту або ключового партнера обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, викладеного відповідно в проектах аудиторського звіту, додаткового звіту для аудиторського комітету або звіту з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.”;

частині п’яту викласти в такій редакції:

“5. Рецензент обговорює результати внутрішнього контролю якості виконаного завдання з аудиту фінансової звітності та обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку відповідно щонайменше з ключовим партнером з аудиту або ключовим партнером обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку. Суб’єкт аудиторської діяльності має визначити процедури врегулювання розбіжностей між висновками ключового партнера з аудиту або ключового партнера обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку і рецензента.”;

частину шосту після слів “фінансової звітності” доповнити словами “та обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”.

35. У статті 33:

назву статті доповнити словами “та з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

частину першу після слова “звітності” доповнити словами “та/або з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”.

36. У статті 34:

у частині п’ятій:

пункт 1 доповнити словами “та результати обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

пункт 2 викласти в такій редакції:

“2) моніторинг процесу складання фінансової звітності та звітності із сталого розвитку, зокрема процесу звітування в електронному форматі та процесу, що проводився підприємством для ідентифікації інформації, що зазначається у звітності із сталого розвитку відповідно до стандартів звітності із сталого розвитку, та надання рекомендацій і пропозицій щодо забезпечення достовірності інформації”;

пункт 4 після слів “фінансової звітності” доповнити словами “, звітності з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

пункт 5 доповнити словами “та з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, зокрема надання ними неаудиторських послуг відповідно до статті 6 цього Закону”;

у частині восьмій:

абзац перший після слів “аудиторський звіт” доповнити словами “разом зі звітністю із сталого розвитку, звіт з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

пункт 1 доповнити словами “або виконуватиме обов’язкове завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

пункт 4 після слів “фінансової звітності (консолідованої фінансової звітності)” доповнити словами “або виконання обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

пункт 3 викласти в такій редакції:

“3) склад аудиторського комітету або органу (підрозділу), на який покладено відповідні функції, прізвище, ім’я та по батькові (за наявності) внутрішнього аудитора (керівника служби внутрішнього аудиту)”;

доповнити статтю частиною дев’ятою такого змісту:

“9. У разі порушення підприємством вимог цього Закону в частині обов’язку створення аудиторського комітету або покладення відповідних

функції на орган (підрозділ) у випадках та порядку, визначених цим Законом, такому підприємству Інспекція виносить припис щодо необхідності усунення встановленого порушення.

У разі порушення підприємством, що становить суспільний інтерес, вимог цього Закону щодо порядку призначення суб'єкта аудиторської діяльності для проведення обов'язкового аудиту фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес та/або для обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, такому підприємству Інспекція виносить припис щодо неприпустимості повторення встановленого порушення.

У разі неусунення підприємством, що становить суспільний інтерес, порушення вимог цього Закону в частині обов'язку створення аудиторського комітету або покладення відповідних функцій на орган (підрозділ) у випадках та порядку, визначених цим Законом, протягом шести місяців після винесення Інспекцією припису щодо необхідності усунення встановленого порушення, або у разі повторного порушення підприємством, що становить суспільний інтерес, вимог цього Закону щодо порядку призначення суб'єкта аудиторської діяльності для проведення обов'язкового аудиту фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес та/або для обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку після винесення Інспекцією припису щодо неприпустимості повторення відповідного порушення, на таке підприємство за рішенням Ради нагляду, прийнятим за поданням Інспекції, накладається штраф у розмірі від десяти тисяч до ста тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян залежно від обставин вчинення порушення, у тому числі, де це доречно, його наслідків, фінансового стану підприємства (якщо адміністративні або інші стягнення за встановлене порушення не накладаються відповідно до іншого закону).

Рішення Ради нагляду про накладення штрафу є виконавчим документом та набирає законної сили з дня його прийняття. У разі невиконання такого рішення у визначений Радою нагляду строк Інспекція передає його до органів державної виконавчої служби для примусового виконання.

Штрафи, накладення яких передбачено цією статтею, є фінансовими санкціями і не належать до адміністративно-господарських санкцій.

Штрафи сплачуються до Державного бюджету України.”.

37. В абзаці першому частини першої статті 35 слово “подання” виключити.

38. Пункт 11 частини другої статі 37 після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

“доходи від надання послуг з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку;”.

У зв'язку з цим абзаци четвертий, п'ятий вважати відповідно абзацами п'ятим, шостим.

39. У частині другій статті 38:

в абзаці першому слово “узагальнену” виключити;

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

“доходи від надання послуг з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”.

У зв'язку з цим абзаци третій — шостий вважати відповідно абзацами четвертим — сьомим;

в абзаці сьомому слова “послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності” замінити словами “аудиторських та неаудиторських послуг”.

40. Частину першу статті 39 після слів “фінансової звітності” доповнити словами “, обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”.

41. У статті 40:

у частині першій:

абзац перший після слів “стандартів аудиту” доповнити словами “, стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

доповнити абзацом другим такого змісту:

“Перевірка якості аудиторських послуг суб'єктів аудиторської діяльності здійснюється за результатами аналізу та оцінювання Інспекцією ризиків у їх діяльності та з урахуванням строків, зазначених у частині третій цієї статті.”;

абзац перший частини третьої після слова “законом” доповнити словами та/або які мають право виконувати обов'язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку,”;

у частині четвертій:

в абзаці першому слова “підприємств, що становлять суспільний інтерес” замінити словами “, виконувати обов'язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

абзац другий виключити.

У зв'язку з цим абзаци третій — п'ятий вважати відповідно абзацами другим — четвертим;

в абзаці третьому слова “в абзацах другому та третьому” замінити словами “в абзаці другому”;

в абзаці четвертому слова “та комітети з контролю якості аудиторських послуг, зазначені в цій частині проводять” замінити словом “проводить”, а

після слів “стандартів аудиту” доповнити словами “, стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

у частині п’ятій:

пункт 2 доповнити словами “, щодо проведення відстеження виконання обов’язкових рекомендацій, наданих за результатами таких перевірок”;

пункт 3 доповнити словами “, щорічні плани-графіки відстеження виконання суб’єктами аудиторської діяльності рекомендацій, наданих за результатами перевірок з контролю якості аудиторських послуг”;

у пункті 4 слова “які мають право проводити обов’язковий аудит фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес” замінити словами “для проведення відстеження виконання рекомендацій, наданих суб’єктам аудиторської діяльності за результатами таких перевірок”;

доповнити пунктом 6¹ такого змісту:

“6¹) затверджує висновки про результати відстеження виконання суб’єктами аудиторської діяльності обов’язкових рекомендацій, наданих за результатами перевірок з контролю якості аудиторських послуг;”;

пункт 7 доповнити словами “та за результатами проведених відстежень виконання суб’єктами аудиторської діяльності наданих рекомендацій;”;

у частині шостій:

в абзаці першому слова “якій делеговано такі повноваження” замінити словами “за умови делегування таких повноважень Аудиторській палаті України та/або професійній організації аудиторів та бухгалтерів у порядку, визначеному цим Законом”;

пункт 2 доповнити словами “, щодо проведення відстеження виконання обов’язкових рекомендацій, наданих за результатами таких перевірок;”;

у пункті 3 слова “та інших перевірок та подає їх на погодження Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю” замінити словами “та щорічні плани-графіки відстеження виконання суб’єктами аудиторської діяльності рекомендацій, наданих за результатами перевірок з контролю якості аудиторських послуг;”;

у пункті 4 слова “та інших перевірок” замінити словами “суб’єктів аудиторської діяльності, які повідомили про намір надавати послуги з обов’язкового аудиту фінансової звітності та для проведення відстежень виконання рекомендацій, наданих суб’єктам аудиторської діяльності, які не мають права проводити обов’язковий аудит фінансової звітності, контроль якості аудиторських послуг яких проведено комітетом з контролю якості аудиторських послуг Аудиторської палати України або професійної організації аудиторів та бухгалтерів”;

у пункті 5 слова “про результати інших перевірок” замінити словами “висновки про результати відстеження виконання суб’єктами аудиторської діяльності обов’язкових рекомендацій, наданих за результатами перевірок з контролю якості аудиторських послуг”;

у пункті 7 слова “та/або інших перевірок” замінити словами “та за результатами проведених відстежень виконання суб’єктами аудиторської діяльності наданих рекомендацій”;

у частині восьмій:

пункт 3 викласти в такій редакції:

“3) підтвердила кваліфікацію інспектора в порядку та на умовах, визначених цим Законом.”;

після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

“Перевірки з контролю якості аудиторських послуг суб’єктів аудиторської діяльності в частині виконаних ними завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку можуть проводити інспектори Інспекції, які набули досвіду в складанні звітності із сталого розвитку або перевірці завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку або інших послуг, пов’язаних зі складанням звітності із сталого розвитку. Порядок набуття такого досвіду визначає Рада нагляду.”.

У зв’язку з цим абзаци п’ятий — восьмий вважати відповідно абзацами шостим — дев’ятим;

у частині дев’ятій слова “та Аудиторська палата України можуть” замінити словом “може”;

у частині десятій:

доповнити абзац перший після слів “аудиторських звітів” словами “, звітів з обов’язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

пункт 1 після слів “стандартів аудиту” доповнити словами “стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку,”;

частину одинадцяту після слів “стандартами аудиту”, “фінансової звітності” доповнити відповідно словами “стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”, “обов’язкових завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

у частині тринадцятій слово “складання” замінити словом “затвердження”;

у частині чотирнадцятій слова “центральною владою виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту” замінити словами “центральною владою виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику

у сфері бухгалтерського обліку, аудиту та організації звітування із сталого розвитку.”;

частину п’ятнадцяту викласти в такій редакції:

“15. У разі виявлення недоліків та порушень у системі контролю якості (системі управління якістю) суб’єктів аудиторської діяльності Інспекція та комітет з контролю якості аудиторських послуг Аудиторської палати України або професійної організації аудиторів та бухгалтерів надають відповідному суб’єкту аудиторської діяльності обов’язкові до виконання рекомендації щодо їх виправлення та встановлюють строк їх виправлення, але не більше 12 місяців з дати завершення перевірки. У разі виявлення Інспекцією суттєвих порушень у системі контролю якості (системі управління якістю) суб’єктів аудиторської діяльності, виходячи з обставин, одночасно із наданням рекомендацій Інспекція приймає рішення про тимчасове зупинення права суб’єкта аудиторської діяльності проводити обов’язковий аудит фінансової звітності та/або обов’язковий аудит фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес, та/або виконувати обов’язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, до виконання наданих рекомендацій або надсилає до Ради нагляду подання про порушення дисциплінарної справи у зв’язку з наявністю у діях суб’єкта аудиторської діяльності ознак професійного проступку.

Відстеження виконання суб’єктами аудиторської діяльності таких рекомендацій здійснює Інспекція (крім відстеження виконання рекомендацій, наданих комітетом з контролю якості аудиторських послуг Аудиторської палати України або професійної організації аудиторів та бухгалтерів суб’єктам аудиторської діяльності, які на дату відстеження не мають права проводити обов’язковий аудит фінансової звітності, відстеження виконання рекомендацій яким здійснюється комітетом з контролю якості аудиторських послуг Аудиторської палати України).

Рішення Інспекції про проходження перевірки з контролю якості аудиторських послуг, у тому числі з обов’язковими до виконання рекомендаціями, суб’єктами аудиторської діяльності, які мають право проводити обов’язковий аудит фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес, а також об’єднань страховиків, обов’язковість створення яких передбачено законом, та/або які мають право виконувати обов’язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, чинне три роки. Зазначене рішення втрачає чинність до закінчення трирічного терміну з прийняттям рішення за результатами наступного контролю якості аудиторських послуг або невиконання суб’єктом аудиторської діяльності обов’язкових до виконання рекомендацій.

Рішення Інспекції або комітету з контролю якості аудиторських послуг Аудиторської палати України, або професійної організації аудиторів та

бухгалтерів про проходження перевірки з контролю якості аудиторських послуг, у тому числі з обов'язковими до виконання рекомендаціями, суб'єктами аудиторської діяльності (крім зазначених в абзаці третьому цієї частини) чинне шість років. Зазначене рішення втрачає чинність до закінчення шестирічного терміну з прийняттям рішення за результатами наступного контролю якості аудиторських послуг або невиконання суб'єктом аудиторської діяльності обов'язкових до виконання рекомендацій.”;

у частині шістнадцятій:

друге речення абзацу першого виключити;

абзац другий викласти в такій редакції:

“У разі вчинення професійного проступку, визначеного статтею 42 цього Закону, суб'єктом аудиторської діяльності, який не має права проводити обов'язковий аудит фінансової звітності, комітет з контролю якості аудиторських послуг Аудиторської палати України або професійної організації аудиторів та бухгалтерів надсилає до Ради Аудиторської палати України подання про порушення дисциплінарної справи, з огляду на наявність у діях суб'єкта аудиторської діяльності ознак професійного проступку.”;

частину сімнадцяту викласти в такій редакції:

“17. Інспекція щороку систематизує та узагальнює результати проведених перевірок контролю якості аудиторських послуг суб'єктів аудиторської діяльності для подальшого оприлюднення результатів аналізу порушень суб'єктами аудиторської діяльності професійних вимог щодо якості аудиторських послуг на офіційному веб-сайті за рішенням Ради нагляду.”.

42. У статті 42:

частину третю викласти в такій редакції:

“3. Дисциплінарне провадження стосовно суб'єктів аудиторської діяльності, які мають право проводити обов'язковий аудит фінансової звітності, виконувати обов'язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, та аудиторів, під час провадження аудиторської діяльності у складі таких суб'єктів аудиторської діяльності, а також стосовно суб'єктів аудиторської діяльності та аудиторів, у інших випадках, передбачених цим Законом, здійснює Рада нагляду.

Дисциплінарне провадження стосовно аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності (крім зазначених в абзаці першому цієї частини) здійснює Рада Аудиторської палати України.

Дисциплінарне провадження, підставою якого стало вчинення професійного проступку, передбаченого пунктом 5³ частини п'ятої цієї статті, здійснює Рада нагляду за поданням Інспекції про порушення

дисциплінарної справи стосовно суб'єкта аудиторської діяльності у зв'язку з систематичною (два і більше разів) несплатою внесків, передбачених частиною чотирнадцятою статті 15 цього Закону, або Радою Аудиторської палати України за поданням Секретаріату Аудиторської палати України про порушення дисциплінарної справи стосовно аудитора або суб'єкта аудиторської діяльності у зв'язку з систематичною (два і більше разів) несплатою внесків або платежів, рішення про сплату яких прийнято з'їздом аудиторів України відповідно до статті 48 цього Закону.”;

у частині п'ятій:

пункт 2 доповнити словами “, аудитора, ключового партнера з аудиту, ключового партнера обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

пункт 3 доповнити словами “та/або стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

пункт 5¹ доповнити словами “, зазначення недостовірної інформації в звітах та звітній інформації, подання якої вимагається відповідно до норм цього Закону”;

доповнити пунктом 5³ такого змісту:

“5³) систематична (два і більше разів) несплата внесків, передбачених частиною чотирнадцятою статті 15 цього Закону, та інших внесків або платежів, рішення про сплату яких прийнято з'їздом аудиторів України відповідно до статті 48 цього Закону”;

у частині шостій:

пункт 2 після слів “суспільний інтерес,” доповнити словами “або виконання обов'язкових завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”;

пункт 3 після слів “комбінованої фінансової звітності)” доповнити словами “та/або звіти з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку за результатами виконання обов'язкового завдання з надання впевненості щодо річної або консолідованої звітності із сталого розвитку”;

абзац сьомий викласти в такій редакції:

“У разі якщо під час дисциплінарного провадження встановлено, що висловлена думка в аудиторському звіті за результатами обов'язкового аудиту фінансової звітності (консолідованої фінансової звітності, комбінованої фінансової звітності) або у звіті з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку за результатами виконання обов'язкового завдання з надання впевненості щодо річної або консолідованої звітності із сталого розвитку, або у звіті, підготовленому за результатами виконання іншого обов'язкового завдання, не відповідає обставинам, або надання суб'єктом аудиторської діяльності послуг з

обов'язкового аудиту фінансової звітності та/або послуг з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку та/або послуг з виконання іншого обов'язкового завдання без набуття відповідного права в порядку та на умовах, визначених цим Законом, окрім застосування стягнення за вчинення професійного проступку, Орган суспільного нагляду за аудиторською діяльністю надсилає офіційну заяву про невідповідність такого аудиторського звіту або звіту з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, або звіту, підготовленого за результатами виконання іншого обов'язкового завдання, вимогам цього Закону до органів державної влади, до яких має подаватися відповідний звіт та юридичної особи, фінансова звітність та/або звітність із сталого розвитку якої перевірялася.”;

абзац другий частини сьомої після слів “за вчинення професійного проступку” доповнити словами “для цілей визнання доброї репутації такого аудитора або суб'єкта аудиторської діяльності.”;

у частині восьмій:

у пункті 1 слова та цифри “до 30 відсотків” виключити;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

“Рішення Ради нагляду про застосування стягнення у вигляді накладення штрафу за вчинення професійного проступку, зазначеного у цій статті, є виконавчим документом та набирає законної сили з дня його прийняття. У разі невиконання такого рішення у визначений Радою нагляду строк воно передається до органів державної виконавчої служби для примусового виконання.”.

43. Частину четверту статті 43 викласти в такій редакції:

“4. Контроль за дотриманням суб'єктами аудиторської діяльності, які проводять обов'язковий аудит фінансової звітності, вимоги щодо наявності договору страхування відповідальності суб'єкта аудиторської діяльності перед третіми особами покладається на Інспекцію.”.

44. Абзац перший частини другої статті 44 викласти в такій редакції:

“2. Інформація про стягнення має містити відомості про порушення, прізвище, ім'я, по батькові аудитора або найменування аудиторської фірми та реєстровий номер у Реєстрі щодо такого аудитора або аудиторської фірми, до яких застосовується стягнення, інформацію про оскарження та його результати. Водночас забороняється оприлюднювати інформацію про юридичну особу, щодо аудиту якої було допущено порушення.”.

45. У статті 45:

у частині тринадцятій

в абзаці другому, третьому частини тринадцятої слова “підприємств, що становлять суспільний інтерес” виключити;

доповнити абзацом четвертим такого змісту:

“Рада нагляду розглядає дисциплінарну справу, отриману від Аудиторської палати України, за матеріалами перевірки, проведеної Комітетом з контролю якості аудиторських послуг Аудиторської палати України.”;

у частині сімнадцятій слова “вчинення порушення та” замінити словами “вчинення порушення, у тому числі, де це доречно,”.

46. Назву розділу IX викласти в такій редакції:

“Розділ IX
Аудиторська палата України, професійні організації
аудиторів та бухгалтерів”.

47. У статті 47:

частини четверту, п’яту викласти в такій редакції:

“4. Повноваження Аудиторської палати України визначаються цим Законом. Повноваження Аудиторської палати України як органу професійного самоврядування аудиторів визначаються Статутом Аудиторської палати України.

Аудиторська палата України зобов’язана:

1) належно виконувати повноваження, передбачені частиною п’ятою, та делеговані повноваження, передбачені частиною шостою статті 15 цього Закону, у разі делегування Аудиторській палаті України таких повноважень;

2) дотримуватися вимог законодавства та рішень Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю;

3) надавати Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю звіти та будь-яку іншу інформацію про виконання делегованих повноважень;

4) виконувати рекомендації, надані Органом суспільного нагляду за аудиторською діяльністю щодо дій, які необхідно здійснити для належного виконання делегованих повноважень;

5) забезпечувати в порядку, передбаченому законодавством та Статутом Аудиторської палати України, вільний доступ до інформації про її діяльність.

5. З метою належного виконання повноважень, передбачених частиною п’ятою, та делегованих повноважень, передбачених частиною шостою статті 15 цього Закону, у разі делегування Аудиторській палаті України таких повноважень у порядку і на умовах, визначених цим Законом, Аудиторська палата України має право:

мати доступ до даних щодо аудитора та/або суб’єкта аудиторської діяльності, які мають відношення до виконання таким аудитором та/або

суб'єктом аудиторської діяльності своїх професійних обов'язків, з можливістю отримання копій таких даних;

отримувати від юридичних та фізичних осіб інформацію щодо аудитора та/або суб'єкта аудиторської діяльності, пов'язаної з виконанням аудитором та/або суб'єктом аудиторської діяльності професійних обов'язків;

проводити перевірки відомостей, що містять ознаки професійного проступку в діях аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності, крім тих, які здійснюють обов'язковий аудит фінансової звітності, у частині виконання ними професійних обов'язків;

проводити контроль якості аудиторських послуг суб'єктів аудиторської діяльності, які повідомили про намір здійснювати обов'язковий аудит фінансової звітності (за умови делегування таких повноважень Аудиторській палаті України в порядку та на умовах, визначених цим Законом);

у порядку, передбаченому законодавством, отримувати від Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю інформацію, необхідну для виконання делегованих повноважень Аудиторської палати України;

застосовувати стягнення до членів Аудиторської палати України в порядку та на умовах, передбачених цим Законом.

Аудиторська палата України має інші права, передбачені законодавством.”;

частини дев'яту, десяту викласти в такій редакції;

“9. У складі Аудиторської палати України з метою забезпечення проведення перевірок з контролю якості аудиторських послуг суб'єктів аудиторської діяльності та відомостей, зазначених у заявах (скаргах), що надходять до Аудиторської палати України, створюється комітет з контролю якості аудиторських послуг, який може діяти у складі інспекторів на чолі з головою комітету або у складі одного інспектора.

Порядок діяльності комітету з контролю якості аудиторських послуг та його структура визначається положенням, затвердженим з'їздом аудиторів України.

10. Ведення поточних справ у Аудиторській палаті України здійснює Секретаріат. Секретаріат очолює Виконавчий директор, який призначається на посаду і звільняється рішенням Ради Аудиторської палати України. Порядок діяльності Секретаріату Аудиторської палати України визначається положенням, що затверджує з'їзд аудиторів України.”;

частину одинадцяту, тринадцяту виключити.

48. У статті 48:

частину третю доповнити абзацом другим такого змісту:

“Позачергові з’їзди аудиторів України можуть бути скликані Аудиторською палатою України на вимогу професійних організацій аудиторів та бухгалтерів, які мають у своєму складі повноправними членами не менше як 10 відсотків загальної кількості аудиторів, зареєстрованих у Реєстрі станом на 01 січня поточного року, а також Органом суспільного нагляду за аудиторською діяльністю.”;

частину шосту доповнити реченням такого змісту: “Аудитор особисто бере участь у з’їзді аудиторів України.”;

частини сьому — дванадцяту викласти в такій редакції:

“7. З’їзд аудиторів України вважається правочинним за умови участі в його роботі не менше як 20 відсотків загальної кількості делегатів з’їзду. У разі відсутності кворуму з’їзд аудиторів України визнається таким, що не відбувся. Протягом 30 календарних днів від призначеної дати проведення з’їзду, що не відбувся, Рада Аудиторської палати України приймає рішення про проведення повторного з’їзду аудиторів України. Повторний з’їзд аудиторів України проводиться в порядку, визначеному цим Законом для проведення чергового з’їзду.

З’їзд аудиторів України може бути скликано та проведено дистанційно за допомогою дистанційної електронної системи із використанням засобів електронної ідентифікації в порядку, затвердженому з’їздом аудиторів України. У такому разі дистанційна електронна система має бути безпечною, захищеною та надійною.

8. Рада Аудиторської палати України обирається на з’їзді аудиторів України таємним голосуванням з числа висококваліфікованих аудиторів і стажем аудиторської діяльності не менше п’яти років.

Загальна кількість членів Ради Аудиторської палати України становить 11 осіб. Голова Аудиторської палати України входить до Ради Аудиторської палати України за посадою.

Рада Аудиторської палати України представляє інтереси членів Аудиторської палати України в період між з’їздами аудиторів України.

Члени Ради Аудиторської палати України виконують свої обов’язки на громадських засадах. У межах кошторису Аудиторської палати України членам Ради Аудиторської палати України може бути оплачено витрати часу для виконання доручень (окрім участі у засіданнях Ради Аудиторської палати України), відшкодовано транспортні витрати та витрати на проживання, пов’язані з участю в роботі Ради та виконанням її завдань.

9. Голова Аудиторської палати України обирається членами Аудиторської палати України на з’їзді аудиторів України таємним голосуванням з числа висококваліфікованих аудиторів і стажем

аудиторської діяльності не менше ніж п'ять років. Обраним вважається кандидат, який одержав понад половину голосів від загальної кількості зареєстрованих делегатів з'їзду.

Голова Аудиторської палати України виконує свої обов'язки на громадських засадах. За рішенням з'їзду аудиторів України голова Аудиторської палати України в межах затвердженого кошторису Аудиторської палати України може отримувати винагороду за виконання повноважень.

10. Строк повноважень голови Аудиторської палати України та членів Ради Аудиторської палати України становить п'ять років. Одна й та сама особа не може бути головою Аудиторської палати України та делегуватися до складу Ради Аудиторської палати України більше ніж два строки поспіль.

11. Порядок діяльності Ради Аудиторської палати України та порядок здійснення повноважень Головою Аудиторської палати визначається Положенням про Раду Аудиторської палати України.

12. На Голову Аудиторської палати України та членів Ради Аудиторської палати України поширюється законодавство у сфері запобігання корупції.”.

49. Статті 49, 50 виключити.

50. У статті 51:

частини першу, другу викласти в такій редакції:

“1. Комітет з контролю якості аудиторських послуг Аудиторської палати України та комітети з контролю якості аудиторських послуг професійних організацій аудиторів та бухгалтерів, яким у порядку, визначеному цим Законом, делеговано повноваження з контролю якості аудиторських послуг суб'єктів аудиторської діяльності, які повідомили про намір надавати послуги із обов'язкового аудиту фінансової звітності, забезпечують проведення перевірок з контролю якості аудиторських послуг зазначених суб'єктів аудиторської діяльності.

Комітет з контролю якості аудиторських послуг Аудиторської палати України забезпечує проведення за дорученням Ради Аудиторської палати України перевірки відомостей, зазначених у заявах (скаргах) на дії аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності, дисциплінарне провадження стосовно яких здійснюється Радою Аудиторської палати України.

2. З метою забезпечення виконання комітетом з контролю якості аудиторських послуг визначених цим Законом повноважень з дотриманням вимог цього Закону Аудиторська палата України, професійна організація аудиторів та бухгалтерів обирають форму його організації, а саме:

1) створення комітету з контролю якості аудиторських послуг у складі інспекторів на чолі з головою комітету;

2) створення комітету з контролю якості аудиторських послуг у складі одного інспектора.”;

частину п'яту виключити.

51. У статті 52:

назву статті викласти в такій редакції:

“Стаття 52. Професійні організації аудиторів та бухгалтерів”;

в абзаці першому частини першої слова “мають право об'єднуватися у громадські організації за професійною ознакою і” замінити словом “можуть”;

у частині другій:

пункт 2 виключити;

у пункті 4 після слів “Ради нагляду” доповнити словами “комісії з атестації,”

у пункті 7 слова “або здійснювати контроль за безперервним професійним навчанням аудиторів — повноправних членів цих професійних організацій” виключити;

в абзаці дев'ятому слова “або контроль за безперервним професійним навчанням аудиторів” виключити;

частину третю викласти в такій редакції:

“3. У разі делегування професійній організації аудиторів та бухгалтерів повноважень, така професійна організація зобов'язана:

1) належно виконувати делеговані повноваження;

2) дотримуватися вимог законодавства та рішень Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю;

3) надавати Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю звіти та будь-яку іншу інформацію про виконання делегованих повноважень;

4) виконувати рекомендації, надані Органом суспільного нагляду за аудиторською діяльністю щодо дій, які необхідно здійснити для належного виконання делегованих повноважень;

5) забезпечувати в порядку, передбаченому законодавством та Статутом професійної організації аудиторів та бухгалтерів, вільний доступ до інформації про її діяльність.

Професійна організація аудиторів та бухгалтерів має й інші обов'язки, передбачені законодавством.

Професійна організація аудиторів та бухгалтерів не може обмежуватися в реалізації своїх прав, окрім обмежень за рішенням суду, що набрало законної сили.”;

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2027 року, крім абзацу двадцять дев'ятого пункту 41 розділу I цього Закону, який набирає чинності з 31 грудня 2028 року *(щодо внесення змін до частини восьмої статті 40 Закону в частині досвіду інспекторів щодо звітності сталого розвитку)*;

крім абзаців восьмого — десятого, дев'ятнадцятого — двадцять сьомого пункту 16, абзаців сьомого — дванадцятого, двадцятого — двадцять шостого, тридцять третього, сорок другого, сорок третього, сорок дев'ятого, п'ятдесятого пункту 41 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2028 року *(щодо змін до частини п'ятої та частини чотирнадцятої статті 15 Закону, частини четвертої, частини шостої, частини дев'ятої, абзацу другого та третього частини п'ятнадцятої, частини сімнадцятої статті 40 Закону)*.

Виконання завдань з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку є обов'язковим для суб'єктів господарювання (їх груп), які відповідно до законодавства зобов'язані оприлюднити та/або надати таку звітність разом зі звітом з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку починаючи з термінів визначених таким законодавством для оприлюднення та/або надання такої звітності разом зі звітом з обов'язкового надання впевненості.

2. Установити, що суб'єкти аудиторської діяльності, які на дату набрання чинності цим Законом надають послуги з обов'язкового аудиту фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес, та рішення про проходження перевірки з контролю якості аудиторських послуг щодо яких прийнято в межах трирічного строку до дати введення в дію цього Закону та які пройшли відстеження обов'язкових до виконання рекомендацій (у разі їх надання), строк виконання яких настав, до 1 січня 2028 року мають право на внесення інформації про них до розділу “Суб'єкти аудиторської діяльності, які мають право виконувати обов'язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку” Реєстру. Такі суб'єкти аудиторської діяльності до 1 січня 2029 року мають забезпечити свою відповідність вимогам цього Закону до суб'єктів аудиторської діяльності, які мають право виконувати обов'язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку.

Незабезпечення зазначеними суб'єктами аудиторської діяльності до 1 січня 2029 року відповідності вимогам, встановленим цим Законом до суб'єктів аудиторської діяльності, які мають право виконувати обов'язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, є підставою для видалення публічним реєстратором реєстрової інформації про них з розділу “Суб'єкти аудиторської діяльності, які мають право виконувати обов'язкові завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку”.

3. Аудитори, зареєстровані в Реєстрі станом на дату набрання чинності цим Законом, можуть підтвердити кваліфікаційну придатність до надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку шляхом проходження до 31 грудня 2028 року професійного навчання за затвердженою комісією з атестації відповідною програмою та успішного складання тестів з підтвердження теоретичних знань за напрямками, зазначеними у частині третій статті 19¹ Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність”.

4. Аудитори, зареєстровані в Реєстрі станом на дату набрання чинності цим Законом, які протягом останніх п’яти років провадили аудиторську діяльність у складі суб’єкта (суб’єктів) аудиторської діяльності, який (які) має (мають) право проводити обов’язковий аудит фінансової звітності та призначались ключовими партнерами щонайменше п’яти завдань з обов’язкового аудиту, мають право до 1 квітня 2027 року подати до Реєстру інформацію про їх відповідність кваліфікації ключового партнера з аудиту. До заяви про внесення до Реєстру відповідної інформації аудитором додаються документи, які підтверджують його відповідність вимогам, зазначеним у цьому пункті.

Аудитори, які підтвердили кваліфікацію ключового партнера з аудиту відповідно до цього пункту, зобов’язані до 1 квітня 2030 року пройти професійне навчання за затвердженою комісією з атестації відповідною програмою та успішно скласти тести з підтвердження теоретичних знань за напрямками, зазначеними в частині другій статті 19¹ Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність”. Не забезпечення аудитором зазначеної вимоги є підставою для видалення публічним реєстратором з Реєстру інформації, внесеної відповідно до цього пункту.

5. Аудитори із сталого розвитку, які підтвердили кваліфікаційну придатність до надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку відповідно до пункту 3 цього розділу та які протягом останніх п’яти років провадили аудиторську діяльність у складі суб’єкта (суб’єктів) аудиторської діяльності, який (які) має (мають) право проводити обов’язковий аудит фінансової звітності та призначались ключовими партнерами щонайменше п’яти завдань з обов’язкового аудиту, мають право до 1 січня 2029 року підтвердити кваліфікацію ключового партнера обов’язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку шляхом проходження безперервного професійного навчання за затвердженою комісією з атестації відповідною програмою та успішного складання тестів з підтвердження теоретичних знань за напрямками, зазначеними у частині третій статті 19¹ Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність”.

6. Аудитори, яких на дату набрання чинності цим Законом призначено на посаду інспектора Інспекції або комітету з контролю якості аудиторських послуг Аудиторської палати України або професійної організації аудиторів

та бухгалтерів, вважаються такими, що підтвердили кваліфікацію інспектора, відомості про що підлягають внесенню до Реєстру. Аудитори, які підтвердили свою кваліфікацію відповідного до цього пункту, зобов'язані до 1 січня 2029 року пройти безперервне професійне навчання за затвердженою комісією з атестації відповідною програмою та успішно скласти тест з підтвердження теоретичних знань за напрямками, зазначеними в частині другій статті 19¹ Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність”. Незабезпечення аудитором зазначеної вимоги є підставою для видалення публічним реєстратором з Реєстру інформації, внесеної відповідно до цього пункту.

7. Внести зміни до таких законів України:

1) статтю 70 Закону України “Про ринки капіталу та організовані товарні ринки” (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 31, ст. 268 із наступними змінами) доповнити частиною одинадцятою такого змісту:

“11. Призначення суб'єкта аудиторської діяльності для проведення обов'язкового аудиту фінансової звітності професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків та/або для обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку здійснюється з урахуванням вимог Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність”.”;

2) статтю 41 Закону України “Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю” (Відомості Верховної Ради, 2018 р., № 13, ст. 69 із наступними змінами) доповнити частиною шостою такого змісту:

“6. Призначення суб'єкта аудиторської діяльності для проведення обов'язкового аудиту фінансової звітності товариств та/або для обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку здійснюється з урахуванням вимог Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність”.”;

3) статтю 110 Закону України “Про акціонерні товариства” (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 18—19, ст. 81 із наступними змінами) доповнити частиною сьомою такого змісту:

“7. Призначення суб'єкта аудиторської діяльності для проведення обов'язкового аудиту фінансової звітності акціонерних товариств та/або для обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, здійснюється з урахуванням вимог Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність”.”;

4) у Законі України “Про публічні електронні реєстри” (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 11, ст. 27 із наступними змінами):

пункт 9 частини першої статті 9 викласти в такій редакції:

“9) юридичні особи публічного права та саморегулівні організації, які є держателями реєстрів.”;

у статті 50:

частину першу після слів “коштів відповідних” доповнити словами “юридичних осіб публічного права або”;

доповнити частину третю абзацом такого змісту:

“Фінансове забезпечення юридичних осіб публічного права або саморегулівних організацій, що є держателями реєстрів, здійснюється за кошти відповідних юридичних осіб публічного права або саморегулівних організацій, міжнародної технічної допомоги та/або поворотної або безповоротної фінансової допомоги міжнародних організацій та інших джерел, не заборонених законом.”.

8. Кабінету Міністрів України в шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**